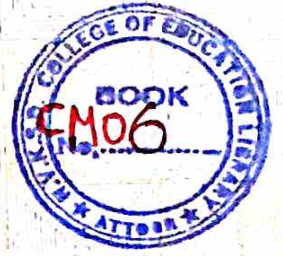

6

N.V.K.S.D

Teachers College magazine

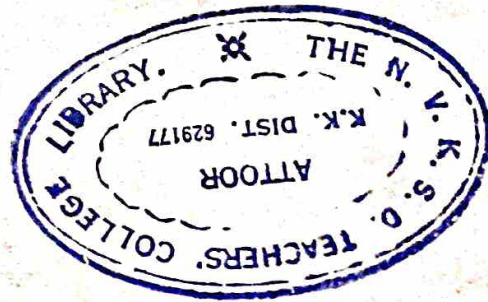

Attoor, K. K. District
1971-72

CM06

N. V. K. S. D.
TEACHERS' COLLEGE MAGAZINE

Attoor, K. K. District.

1971-'72

Chief Editor:-

K. P. Ramachandran Nair, M.A., M.Ed.

Editor:-

T. Patrick, M. A., M. Ed.

Student Editors:-

N. Shaik Majeeth, B. A.

S. Imanuel Albert, B. A.

K. Gangadharan Nadar, B. A.

Editorial

Playful Childhood! This intellectual and cultural child of this Institution is completing the ninth year of its existence. We hope you will welcome this issue with a warm heart and sweet smile.

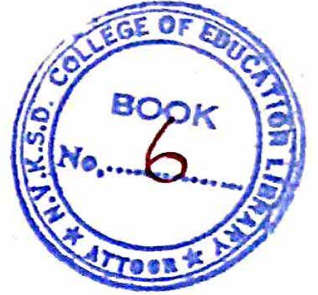
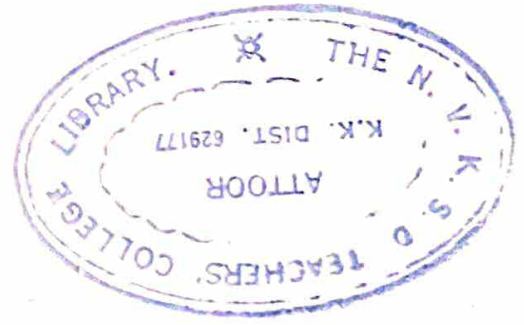
We have tried our best to present in this issue, articles of varied interest, keeping in sight, the object of ensuring the improvement in quality.

Our College has also shared its efforts and energy along with the patriotic citizens of this nation when the Pakistan army Junta imposed an unjustifiable war upon us. The world has never seen such an unprecedented spectacle of the whole nation facing like one man behind her courageous leader - Mrs. Indira Gandhi. This reveals the solidarity, secularism and welfare of our people at home and the national dignity abroad. And the recent war has heralded the ascendancy of India in the world of politics.

The Editorial Board is greatly thankful to those who have helped us in bringing up this issue in its present form.

We conclude by wishing the best of luck to our outgoing trainees.

LATE THIRU K. P. RAMAKRISHNA PILLAI
(Founder of the College)

CONTENTS

Page

Annual Report

English:

Are we measuring all our Educational objectives? ...	1
Indiscipline among students ...	3
The Babel of Languages ...	5
An young Pakistani in England ...	7
My experience in the Teaching Practice ...	8
The Clever Operator ...	9
How to increase your vocabulary? ...	10
Invisibie Inks ...	12
Whither Education ...	14
Life ...	16
My friends had a "Whale of Time" ...	17

Tamil:

Valluvathai Ulluvome ...	1
Atho! Aval ...	2
Vanthanai Saivome Namae ...	3
Malarai, Nee Vazhke ...	5
Manithanukku Edamillai ...	7
Thamizha Ninaithu Paar ...	12
Asariyan ...	15
Elakkiya Vazhvu ...	17
Makkalazhchiyil Valluvar ...	20
Chevveyum Thevalokavum ...	24

Malayalam:

Kumaranasan ...	1
Asabhamgam ...	2
Snehathinte Prathima ...	6
Sidhila Hridayam ...	7
Anjathavasam ...	8
Changampuzha Kavithayile Vishadatmakatha ...	11
Who is who. ...	17

The Ninth Annual Report of the College.

The N. V. K. S. D. Teachers' College, Attoor, was started by the Nalloor Vettuvanni Kandan Sastha Devaswom in July, 1963. A Training College was a long-felt want in the Kanyakumari District and so it was but proper that the Devaswom's first educational venture should be the opening of a Teachers' College at Attoor.

Being the only Teachers' Training College in this educationally advanced district, this College has a vital role to play in the field of education.

This year, the College re-opened and started functioning with full strength of 70, 42 men and 28 women, on 7th June. Out of 60 candidates presented from the College for the B. Ed. Degree Examination in April, 1971; 56 passed, 3 of them securing First Classes. In the Practical out of 70 presented all passed, 11 getting First Class. This was one of the best results in this University area.

The teaching practice course was conducted this year for a period of 5 weeks in September and October. The following schools were selected for the purpose.

1. Govt. High School, Kulasekharam.
2. Govt. High School for Girls, Martandom.
3. High School, Thiruvattar.
4. High School, Yettacode.
5. T. C. K. High School, Padanthalumoodu.

The Headmasters and teachers in these schools showed considerable interest in the programme and helped us in our effort to evaluate the classes of the trainees objectively.

The following trainees were elected to the various offices:

1. Executive Committee:

Thiru	S. Lawrence	Secretary
„	V. Easwaraprasad	Member
„	P. Paul Pandian	„
Selvi	V. Jothi Chandra	„
„	R. Florence Rajini	„

2. Magazine Committee:

Thiru	N. Shaik Majeeth	English Editor
„	S. Imanuel Albert	Tamil Editor
„	K. Gangadharan Nadar	Malayalam Editor

3. Athletic Association:

Thiru C. Padmanabhan Nadar
Smt. K. Sumathikutty Amma

General Captain
Lady Representative

4. Planning Forum:

Thiru S. Dharmaraj

Secretary.

The inaugural meeting of the Teachers' Association was held on 30-7-1972. Prof. M. V. Krishna Murthi, M. A., L. T., formerly Principal, Kamaraj College, Tuticorin, presided over the function and inaugurated the Association. Under the auspices of the Association a number of meetings were conducted and discussions were arranged.

The annual excursion was conducted this year from 20th to 25th Nov. to Ernakulam, Ooty, Mysore, Mettoor and Madurai.

During the year, 20 men trainees and 12 lady trainees are living in the College Hostels for Men and Women respectively.

Our trainees also rose to the occasion when our motherland demanded solidarity and sacrifice during the days of the Indo - Pakistan war. They decided not to have any celebrations this year and donated whole heartedly to the Defence Fund.

Our Principal

Are We Measuring All Our Educational Objectives?

K. N. Lalithamma, M. Sc., M. Ed.

Education in its widest sense includes all that goes on in life, in school and out of school. But we the educators are concerned primarily with education as a designed process, a process of bringing about certain desired changes in pupil's behaviour, be it in the form of knowledge, understanding application, skills, attitudes, interests or appreciation. School education therefore is not a haphazard and aimless process of learning. but a planned and designed process by which we fix before hand certain clear goals and organise instruction with these goals in view. Our success as educators depends upon the extent to which these goals are realised. The progress towards these goals has to be assessed and evaluated for, otherwise we won't know where we are or where we are going. Education is goal directed and educational outcomes are judged in terms of goal attainments which is what evaluation seeks to do. Hence evaluation is an inseparable part of the educative process.

In order to evaluate the attainments of pupils fairly and accurately a teacher must have accurate measurement devices at his disposal, must know how to use them properly and how to interpret the result obtained by their use.

Evidences of behaviour change in pupils may be gathered from a variety of sources. Where the pupil can express his ideas, abilities and attitudes through words

measurement is possible through oral and written tests. Where such verbalisation is not possible the teacher will have to conduct practical tests and employ observational techniques.

The written examination is the most commonly used measuring device in our schools. The form of questions used in a written examination is of the essay type. It measures only one of the many objectives we have already mentioned i.e. the acquisition of information because most of the questions in every question paper can be answered with the help of ready memorisation; the result is that they discourage the pursuit of other educational objectives. This tendency ultimately leads to undesirable teaching habits in teachers and study habits among students. But this was considered as the best form of evaluation in years before when education was considered as a pouring in process; when schools were looked upon as knowledge shops and teachers knowledge mongers. But at present education is considered as the alround harmonious development of the individual and hence evaluation should not confine itself to the age old traditional form of written examination, consisting only of essay type questions measuring their ability to recall things. Actually it measures only the knowledge objective. But we have listed some other objectives also. Through education we also want to

develop their ability to understand things. We want to enable them to apply the knowledge gained in the class room to new situations and to develop their skill in drawing calculation, etc. But with our existing written examination are we measuring their power to understand things their ability to apply knowledge to new situations, skill, etc.? Are we giving proper weightages to them? Actually we are not. We are giving too much importance to test their knowledge and some times we test only their knowledge. If we are not measuring the other objectives like understanding, applications, etc. what is the purpose of including them as objectives? If any thing is not examined or measured there is a tendency both among students and teachers to ignore it. This means even now we are measuring only their ability to know things, their capacity to recall things and hence teachers try to develop their cramming capacity and students want to recall things and reproduce them when required. This means education is a pouring-in-process. Thus even though we are saying that education is not a pouring-in-process it is alround harmonious development of the individual it is only in words. Hence if we accept that by education we want to develop all the capacities of the individual to the extent possible within the limited resources of the school we have to change our testing programme so as to give at least some weightages to the other objectives also. This means we have to change our evaluation procedure. If we change our evaluation procedure we

have to adjust our teaching accordingly. Hence we have to change our evaluation, method of teaching and the way of writing notes of lesson.

At present we are listing only the matter to be presented and the method for teaching it, i. e. we are writing the notes of lesson in two columns viz. the matter and methods. Since our objective in teaching is to produce certain behaviour changes in the students it is better if we note the particular change of behaviour that can be produced by different areas of the content; the suitable activity for producing such behaviour change and the questions to evaluate it to see how far the change has occurred in them. This means our notes should contain the subject matter to be taught, the suitable change of behaviour that can be produced by the lesson unit, suitable method of teaching and suitable evaluation questions. In other words our notes of lesson should contain four columns viz. content analysis, behaviour changes, (specifications of the objective), learning experience and evaluation. Actually we have all these things in our mind when we go to the class room, but it is better to write down these things to ensure that we will not omit anything. After finishing a lesson unit prepare a question paper giving weightages to the various objectives of teaching according to their importance in a particular lesson unit. Then only we can see how far we are successful in our teaching.

Indiscipline Among Students

N. Ramachandran

We are all aware of the indiscipline and turbulence which has characterised students' activities through out India, especially in Bengal and Kerala, in recent years. Sometimes there have been ugly manifestations of indiscipline by students in some states. The future of our country demands that early measures must be taken to improve standards of education and discipline among students.

This is one of the most questions in the study and education of children. It is all very well for the older generation to lament that the students of to-day are an undisciplined lot, that the glorious days of the past when teachers or 'Gurus' were feared, respected, obeyed and loved by students are truly gone. Are the students alone to be blamed or can the cause be traced to some other sources?

Speaking from a student's point of view, I would not hesitate to say that half of the blame can justly be thrust upon the students. The rest of the blame falls on the parents, teachers the educational system and on society. Great educational thinkers and planners have stressed the fact that the home has the maximum influence on training their children. In the home, if his faults are overlooked, if he is treated indifferently and if he is not given the attention he naturally craves for, a child's attitude in forward life can become prejudiced.

In the institutions, it is imperative that the teachers have direct contact with students, have an idea of their problems and in general, act as a guide and adviser. The student-teacher relationship should be given much more importance than it is given today. If student indiscipline is to be quelled. The educational system carries part of the blame for engendering student indiscipline. Not much importance is given to extra-curricular activities in most of the colleges. Dramatics, Athletics, social service, NCC and Scouting should be very necessary for every college. Those who participate in any of these groups have necessarily to be disciplined.

Political influence is another cause for indiscipline among students. If the political situation can be improved, giving the people less cause for agitation and national consciousness can be instilled in every ones mind, society stands a good chance of improving and this will reflect upon the students too.

According to Nehru's letter, causes of indiscipline are as follows:-

Indiscipline among students, the fall in standards and the general deterioration in Universities is largely due to the loss of leadership of teachers and the party factions and intrigues which disfigure academic life: similarly intrigues and party fractions in Managing committees are inducing

indiscipline. Lack of measures to encourage self-discipline among students and lack of material and social amenities in institutions through voluntary labour contributed by the pupils themselves. Lack of moral or ethical tone we have a very rich spiritual heritage, but the younger generation are sometimes insufficiently aware of this.

Most of the children are very particular about their future career. Unemployment problem is also another reason for inducing indiscipline. The problem of indiscipline

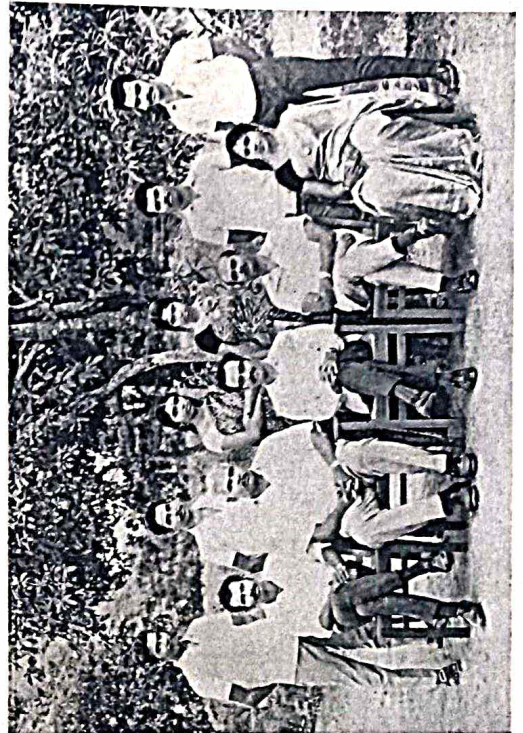
is to be attacked from various levels of which perhaps the most important is the secondary stage.

The Secondary boys and girls in early adolescence are liable to emotional disturbances which at times express themselves in acts of indiscipline. So the work must begin with secondary schools to improve their general tone and discipline. In this manner, indiscipline among students must be quelled.

With
the
best
compliments
of:-

DR. V. ALBAN, M. B., B. S.
ATTOOR.

Executive Committee

The Babel of Languages

T. Patrick, M. A., M. Ed.

It is estimated that in the world there are 2796 languages. More than 50 million people speak only 13 languages. Nearly 2/3 of the population of the world uses these 13 languages. The following is the tabulated form of people and languages.

<u>Language.</u>	<u>Talking population</u>
Chinese	... 70 crores
Hindi & Urdu	... 28 "
English	... 25 "
Spanish	... 15 "
Russian	... 13 "
German	... 10 "
Japanese	... 10 "
Portugeesc	... 9 "
French	... 8 "
Indonesian	... 8 "
Arabic	... 7 "
Italian	... 6 "
Bengali	... 6 "

All these 13 languages are the official languages of 69 nations; of which Spanish 20 nations, English 15 nations Arabic 13 and French 9 nations. So if one knows the above 4 languages one can travel comfortably in 60 nations with out the help of an interpreter. With the knowledge of these 4 languages, one can have communications with 30 % of the world population and can read 80 % of books and other publications.

It is evident from the above table that chinese language alone is used by 70 crores of people which means that one in every 4 people of the world population use that language. This assessment will not give validity of its importance.

Let us see the publication of News Papers in different languages.

<u>Language</u>	<u>News paper</u>
English	... 2480
Spanish	... 1000
German	... 670
Chinese	... 550
French	... 270
Portugeese	... 260
Russian	... 250
Japan	... 160
Dutch	... 140
Italian	... 130

It is clear from this table that English language alone publishes more news papers than French, Spanish and German put together. And Chinese language is relegated to the fourth place.

Now let us examine the publication of books in each language (Chinese language is not available).

Language	Books
Russian	... 58,100
English	... 42,000
German	... 33,500
Japan	... 25,000
French	... 16,000
Spanish	... 15,000
Italian	... 13,000
Portuguese	... 8,000
Swedish	... 6,000
Rumanian	... 5,600
Other language	... 30,670

Publication of technological and Scientific books.

Language	Book
Russian	... 28,000
English	... 9,200
German	... 6,200
Japanese	... 4,000
Italian	... 2,300
French	... 2,200
Spanish	... 1,800

The Russian language alone publishes more books of technological nature than all the other languages put together.

The usefulness of a language is assessed by the translation of books from one language to another. In this case English stands high. Annually 30,000 books are being translated, of which 33% from English, 15% from Russian, 12% from French and 10% from German.

Will there be a solution to this Babel of Languages dividing our world? Some suggest a world government and an international language. But when power politics plays the major role it is very difficult to solve the problem of this Babel of Languages.

With the best Compliments of

FACT CENTRAL DEPOT
MARTANDOM.

Dealer:

SANTHA SRIKANTAN
Srimandiram, Vanniyoor.

An Young Pakistani In England

K. Retna Bai

Once upon a time, a young Pakistani came to England to get a job. He was a tall man with a broad chest and strong hands. As he did not know English, he found it very difficult to get a job. One day he met a retired army officer who had served in Pakistan.

The Pakistani : Would you please help me to get a job, Sir ?

Officer : Why don't you join the army ?

Pakistani : I don't know English, Sir.

Officer : There would n't be any interview, my boy; if you are physically fit then you would be selected as a soldier. And in a week or two, the king would come and ask every body only four questions in the usual order. I will tell you the answers. It is enough if you just know the answers and reproduce them when the king questions you.

Pakistani : Thank you, Sir, please tell me the questions and answers.

Officer : The first question is 'Where are you coming from ?'

The answer is 'From Pakistan'.

The second question is 'What is your age ?'

The answer is '25 years'.

The third question is 'How long have you been here ?'

The answer is '6 months'.

The fourth question is 'Do you wish to get money or food as salary ?'

The answer is 'Both Sir'.

The Pakistani mugged up all the answers in the order. He joined the army. After the first week, the king came to the parade ground for his interview. Our recruit's turn came.

The king : "Where are you coming from"?

Pakistani : From Pakistan.

(Unfortunately the king forgot the order)

King : How long have you been here?

Pakistani : 25 years, Sir.

The King was surprised.

The King : Then what is your age?

Pakistani : 6 months, Sir.

The King (angrily): Either you or I must be a fool:

Pakistani : Both, Sir.

My Experience in the Teaching Practice

R. A. Abraham Babu

What a sweet practice is! If
That a mighty teaching be

Some were gone to Thiruvattar,
Some were gone to Martandom.
Few were gone to Padanthalu
Few were gone to Kulasekharam
But I went to Yettacode.

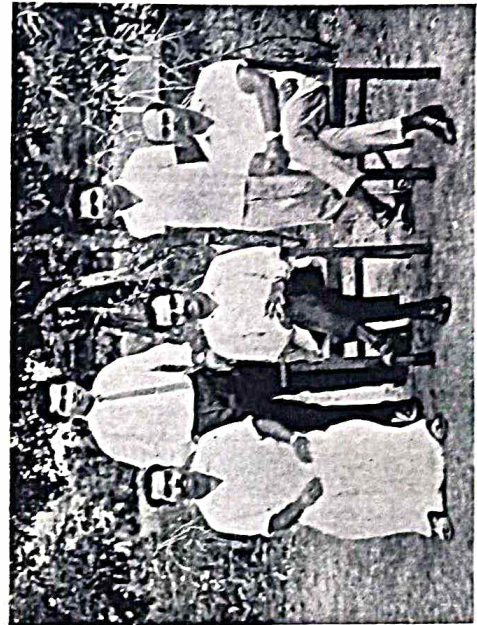
Good morning was the welcome
That morning by the pupils
Every morning was this word
That morning will never come.

When I enter in my class
Then I heard a cinema song
Then I fix him as my case
Went on enquire about my case.

Days have passed as jolly one
Paid my attention on my students
With a testing of my lessons
End was reached after a month.

When I think of past those days
Men of action satisfaction
Even here now remember I
Those days of teaching practice!

Yet the sky be fall in down
And the land be raised up high
Men may come and men may go
But those days will live a life
Long live those teaching practice!

Magazine Committee

The Clever Operator

L. Baby, R. Florence Rajani and S. Esther Bai

Oh! Good Doctors, of every sort,
Please lend your ears unto our song,
And come into the light of our song,
And admire your colleague 'the clever operator'.

There lived a young couple in a city,
The wife just approaching her maternity
Days, weeks and months just flew on,
Their life too happily rolled on.
The day she got a severe stomach pain
He was in despair as what would happen,
So he rang up the nearest but cleverest doctor,
The news made him to arrive in a wink.

The husband stood at the door, dreaming of the new born,
And praying the Eternity for her good health
As the doctor found the case very serious
Went on and had an operation to protect her.
In minutes came out the news, as she
Delivered a boy, glowing like sun.
The father's joy knew no bounds at this
He thanked the Eternity for His blessing
And went on to see the dear new born.

A fortnight passed, they were happy with the child,
Alas! she got severe stomach pain as if labour pain
Our 'cleverest' arrived in seconds and observed her
The father longed as if he is getting a second child.
Again he had an operation with careful observation,
In despair, he found his scissors in her bowel
Which he had lost two weeks before
While performing the operation with the case.
Such is 'the clever operator' oh! my God,
And this lot are very many now-a-days

How to increase your Vocabulary?

N. Moni

"If English is replaced by Hindi or any other language as the medium of instruction in Universities, in a few years time there will be University by diversity"

Prof. Alfonso of the Bhavan's College, Bombay.

The word 'vocabulary' means the range of words in any language. The aim of all education is to help the learner to increase the number of words at his command. Words are the vehicle of thought and as we are constantly trying to communicate our thoughts we must master the use of as many words as possible.

Taking English for our consideration, it must be said that there is almost no limit to the number of words to be learnt; for English is a growing language and new words are borrowed from other languages to enlarge it as a living language of the first order. For a pupil now appearing for the S.S.L.C. Public examination or the X standard Public examination as it is now called, a basic vocabulary of 2,000 words is considered necessary. But a pupil with a real love for learning should not stop with this list. The larger the vocabulary, the greater is the command over the language, spoken and written.

As one of the ways of increasing word-power, the old practice of word building which used to be indulged in by people of an older generation must be

revived. This was a habit which paid rich dividends in those days and should not be discarded on the score of its being old. Taking any word, the pupil must attempt to master its cognate forms. Numerous examples will suggest themselves. Let us take the word 'collect' for example. It is a verb. The noun form 'collection', to adjective form 'collective' as well as the other words like 'collector' and 'collectorate' which are derived from it are all to be understood. It will not do merely to learn the dictionary meaning of the word; but the golden rule of learning language learning i.e. "Use the following words and phrases in sentences of your own" will help to rivet the words and phrases in memory.

Almost every good news paper devotes some space to help in the enlargement of one's vocabulary. The section on 'brain twisters' in the popular 'the Hindu weekly' magazine is an instance in point. Another instance may be quoted from the equally popular 'Readers digest' entitled, "It pays to increase your word power". Some other newspapers carry the column 'Lessons in English' and 'better English'.

-10-

The 'word a day feature' published by the Chicago Sun-Times Syndicate and 'Why we say' published by the General Feathres Corp. New York, are useful aids in making additions to one's stock of words.

By carefully going through all the columns cited above and similar others that one may come across in the course of one's reading and by having touch with a good library, one may easily enlarge one's vocabulary. The meaning

of a word is best learnt by getting acquainted with it in more contexts than one; hence the need for extensive reading. This is the very purpose of prescribing books for non-detailed study.

We have indicated above only a few of the ways of attaining felicity in the use of words and idioms. A discerning reader will constantly be eager to find out other ways and means of achieving success in the same direction.

OUR TUITION HOME KARUNGAL.

Offers excellent coaching for:

B. A., B. Sc., B. Com., P.U.C. and S.S.L.C.

ALL PASS!

ALL SUBJECTS!!

- * Special Tuition Classes for College Going Students
- * Classes suitable to local College Students, Office-goers and teachers.

LAB ATTACHED
INTENSIVE COACHING!
INDIVIDUAL ATTENTION!!

Principal,
C. TITUS B. Com., B.L.

-11-

Invisible Inks

R. Mukundan

Invisible ink is one of the many magics in Chemistry. Don't worry, it will be a fascinating pastime for you.

Several types of visible inks are quite familiar to you. But I am sure, perhaps most of you are unaware of this magic ink. If you don't mind I shall write about this with my visible ink. So that occasions when secret messages to be sent you will not be handicapped.

Things which are very common and familiar to you can be used to make inks. There are more sophisticated 'inks' also. But these require chemicals which are quite uncommon. So you can make invisible inks from ordinary things available in the kitchen.

Ask your mother or any body who is in charge of kitchen to give you some of these in small quantities. An important thing you should bear in mind for the writing to be completely invisible, you must use unglazed paper like drawing paper.

Method 1.

One of the easiest is with sugar, or milk. Let us first take sugar. Dissolve a tea spoon of sugar in 10 ml. water by shaking. Dip your pen or a brush in the solution and write with that on the paper. You will not see what is written. But if

you want the writing to become visible, you have to just hold the paper six to seven inches above a small flame. What you have written will now be visible as if you had written with brown ink.

You can try the same either with milk or with lemon juice. The writing will be of same colour.

Now you may ask why it is so? It is due to the fact that these materials clear faster than paper when both are subjected to the same temperature.

Method 2.

Here you can use copper sulphate. Dissolve four crystals of copper sulphate in an ounce of water. Use a small brush for writing. Warm the paper and what you have written will show up in black colour. Instead of copper sulphate, if you use a good pinch of alum you will get the same result. So it is a good idea to buy a few grams of it, and keeping with you for your use.

Method 3.

There are still other types of invisible inks. This can be made use of by starch solution and iodine.

On a sheet of paper, write with a weak solution of starch, when it is dry,

brush or soak the paper with a weak solution of iodine (two or three drops of iodine added to a cupful of water). At once, the writings will appear in blue black. If the paper is warmed it will disappear.

Method 4.

It can be prepared by using a pinch of cobalt chloride in an ounce of water. This is a peculiar type of ink for it can be changed from the invisible to the visible and viceversa. Any thing that is written with this solution is invisible. To read the written side of the paper should be heated over an oven. The letter can be made invisible by holding this paper over steam. If you heat the paper again the letters will reappear.

May I reveal one more secret. Yes, there is a master chemical mind which makes visible all invisible inks. He who is nothing but our 'iodine vapour'. Let us see how it functions. What ever be the ink used, the very process of writing on the paper a track is formed on it. Hence the written paper is exposed to the iodine vapour, it condenses on the track and reveals the secret in a dark colour irrespective of the nature of ink.

Now you all know how to use invisible inks. When secret informations are to be sent the invisible ink can be used so that the written matter cannot be read by all. Don't you feel easy to prepare this?

Phone: 865

TOKYO TAILORS
NAGERCOIL.

'Step in to the Fashion World'
God made the man but TOKYO TAILORS made them perfect gentle men.

Suit specialist

Prop:- S. V. Gnanam.

Whither Education

K. Gomathy

"He is to be educated not because he has to make shoes, nails and pins but because he is a man".

Channing.

Educationists deprecated the deterioration of educational standards now a days. According to them it was broadly true to say that a graduate of to-day compared most unfavourably with a graduate, say, of the 40's. This may not be true, but it has become increasingly obvious that the attitude of students to studies, in the present day, has been shockingly lackadaisical. Where the approach has not been indifferent but it has been mercenary;

Education instead of being regarded as an end to which we dedicate ourselves has been utilised as a means to achieve highest qualifications in most cases, the I. A. S. This perhaps is inevitable in a country with a record unemployment figure and where the average percapita income is about Rs. 14 a month. The dilemma thus presented is, whether, to permit the continuation of the "status quo" -and that would mean sanctioning the perversion of educational ideals, or adopt with in our limitations, vigorous measures to remedy this unhappy state of affairs. The latter course, of course, strongly recommends itself to all healthy minded people.

Before, however, an attempt is made to remedy this situation it would be well to note a few other incidental hindrances, which vitiate the proper study of education

for its own sake. Commercialisation of education has resulted not only because of poverty, but in an equally large measure because of the paucity of government scholarships. The government on the other hand put forward the plea that it is not wise to philosophise empty stomachs, and that therefore Agriculture and Industry must be given priority of attention. While not questioning the legitimacy of the plea, it would be relevant to the context to observe that an increase of the level and percentage of education would mean an amelioration of present agricultural and industrial conditions. For by the introduction of modern methods of agriculture and time saving and labour helping devices in industry production can be stepped up all round. We, after all, want educated men, as much for the civil service, as for our farms and factories, which would encourage such education. It would not be presumptuous, though, to suggest how a few glaring anomalies can be righted. Much has been said of our syllabus and one thing that has clearly emerged from past deliberations is, that it is out dated. The problem of new syllabus with a curriculum that would accord with modern advances in science and technology, merits our serious attention. It is for an expert committee consisting preferably of a few noted foreign educationists, to draw up a new scheme

which would be both modern and indigenous for our colleges. Our graduates especially science ones, when they go abroad find that they have to start from scratch, and also in many cases unlearn what they have learnt here.

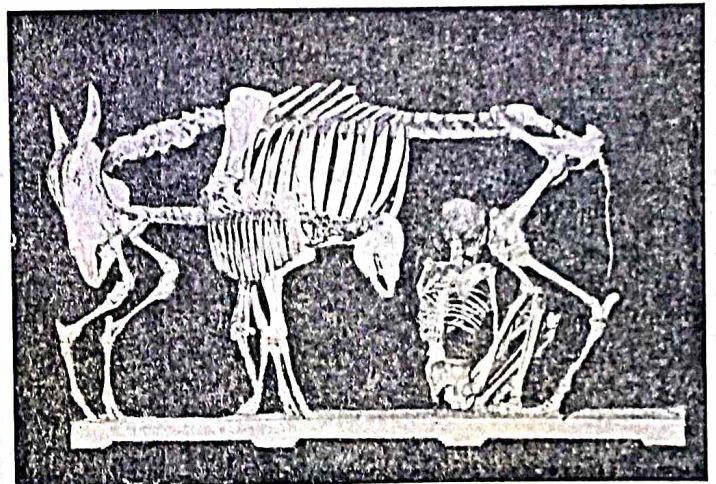
All this would indicate, nothing short of a revolution in our educational system.

This coupled with the growth of prosperity as years go by might used in an era of *Art Gratia Artist* and the Indian literary renaissance. India might once again increase her literary output copiously and it is quite possible we might have, pamphlets and even poetry, letters, fictions all peculiarly and refreshingly Indian.

PRINCE TUTORIAL CENTRE

NEAR U. A. ROAD
(Approved by Government)
MILKING A COW

Skeleton by the Principal - P. T. C.

PRINCE The best for:-
B. A., B. Sc., P. U. C. and S. S. L. C.

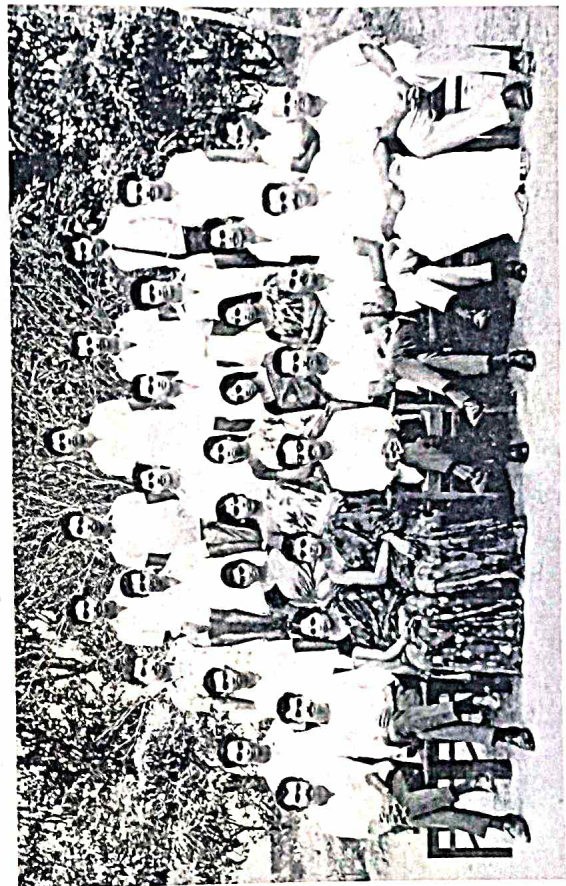
Life

Mukundan

1) LIFE IS A MYSTERY		UNFOLD IT
2) LIFE IS A STRUGGLE		ACCEPT IT
3) LIFE IS AN ADVENTURE		DARE IT
4) LIFE IS A CHALLENGE		MEET IT
5) LIFE IS A SORROW		OVERCOME IT
6) LIFE IS AN OPPORTUNITY		UTILISE IT
7) LIFE IS A GAME		PLAY IT
8) LIFE IS A DUTY		PERFORM IT
9) LIFE IS A BLESS		DREAM IT
10) LIFE IS A SONG		SING IT
11) LIFE IS A BEAUTY		WORSHIP IT
12) LIFE IS A LOVE		ENJOY IT
13) LIFE IS A JOURNEY		COMPLETE IT

FOR CHIT BUSINESS,
Contact,
THE SELVAM CHITTY FUND

VIJAYAKUMAR BUILDINGS,
MARTANDAM,
KANYAKUMARI DISTRICT.

Mathematics Group

My Friends had a "Whale of Time"

E. Nageramma

I have a brother who is studying to get his Master's Degree in English literature. During his college life he was all 'nuts for' idiomatic English. And I being an ignorant college girl never understood what 'idiomatic English' meant, and he never gave me fine examples. I am proud enough to trace my period of teaching practice in school in a language as idiomatic as any language that can ever be idiomatic. All the idioms are written in inverted commas and whether you understood it or not is 'another pair of shoes.'

1971 October 11th was a day to be written in 'block letters' in the book of life for many of us because we were going to teach children for the first time. It was indeed a relief from the four walls of our classroom yet a state of 'apple pie order' and a thing to 'pull up one's socks'. Almost all the seventy of us have 'a bone to pick up' in getting the time tables in this period. There was 'straight laced' look in every face. Well then, the first thing to care about is in writing the notes of lessons and in getting the approval

of the concerned lecturers. In doing this we are in a state of 'a wet week ends' condition. Some of our lecturers have 'to see with half an eye' our hard-works (is it a hard work? I do not know) and to find out 'where the shoe was pinching.' In this connection I give my special thanks to our respected principal who has given two days for writing of notes of lesson. Some of my lecturers began 'to feel seedy' and 'off their heads' in this tiresome corrections. For some days our college atmosphere was filled with such 'toothsome' questions as 'have you prepared your notes of lessons?' 'go to the class thoroughly prepared' 'do not be idle' and so on and so forth.

Once the plan (lesson plan) is ready next is to chart out the way. There was another 'bone to pick up' in preparing the necessary aids. Some of my friends have a 'nuts for' in this 'toothsome' and 'wild cat scheme work'. Our respected lecturers have a 'whale of time' and they 'laughed up their sleeves' in looking at our charts and aids.

Many of us are 'a square peg in a round hole' in this art.

With all these paraphernalia, and each one 'dressed to the a 'z' marched on to the respective schools. The first day was one of both fear and enthusiasm. But once we entered into the game of teaching it became a 'game as a cockeral'. In getting the periods we have to 'square up to' with the headmasters and some of the teachers 'made cow eyes' on us. But the teaching is not in any way we have 'to toe the line' given by our lecturers. The observation of our classes appeared to some as 'white elephants' and they too had become 'dark horses' in this respect. Some considered them as 'goose berries' also.

In teaching the children some of my colleagues have 'to see red' for want of answers from them and

yet have 'to keep down one's monkey' as we were not professional teachers but only trainees. Record of model lessons is another thing, to care about. It was 'a wet week end's work'. Many among us are 'under the rose' in this matter, since no other way is out. One followed the other since 'what is sauce for the goose is sauce for the sandler'.

After a period of 'stress and strain' of nearly two months once again we are now in 'a squared up state' and back to our own benches and desks. I had become 'a bee under the bonnet' during my practice teaching. Many of my friends have to say many things. Yet each one realised that it is not a period 'to get shirtly' at. I hope that my readers will gain interest in reading this essay (though not an essay I say it is an essay) if they have no 'other fishes to fry'.

GLOSSARY

1. 'Whale of time'	a nice time
2. 'nuts for'	fond of
3. 'another pair of shoes'	quite a different matter
4. 'apple pie order'	perfect order.
5. 'to Pull up one's socks'	to pay attention to
6. 'a bone to pick'	to complain about
7. 'straight laced'	very prudish
8. 'a wet week end'	very miserable
9. 'to see with half an eye'	to see clearly
10. where the shoe was pinching'	to find out the exact nature of the trouble

11. 'to feel seedy'	to feel ill-bored.
12. 'off their head'	to get away with
13. 'toothsome'	tasty
14. 'wild cat scheme work'	foul play
15. 'laugh up one's sleeves'	laugh secretly
16. 'a square peg in a round hole'	a misfit
17. 'dressed to the a 'z'	dressed down to the minute particular
18. 'game as a cockeral'	sportive
19. 'square up to'	meet up with an argument
20. 'to make cow eyes'	to make sentimentally at
21. 'to toe the line'	to follow the order
22. 'white elephant'	useless and unwieldy gift
23. 'dark horses'	criminal minded character
24. 'a goose berry'	unwanted third person
25. 'to see red'	to get angry
26. 'to keep down one's monkey'	to control anger
27. 'a week end's work'	very miserable
28. 'under the rose'	secretly doing something
29. 'what is sauce for the goose is sauce for the sandler'	what is good for one is good for all
30. 'a squared up state'	meet with an argument
31. 'a bee in the bonnet'	off balance
32. 'to get shirtly'	to get annoyed
33. 'other fishes to fry'	other works to do.

With
the
best
compliments

of:-

S. FRANCIS
GENERAL MERCHANT
ATTOOR.

History Group

“வள்ளுவத்தை உள்ளுவோம்”

(கே. தங்கராஜன்)

வள்ளுவத்தை உரைத்திட்டால்
தள்ளுகின்றனர் சிலர் படித்திடாமல்
தூறறுகின்றனர் பலர் உணர்ந்திடாமல்

தண்டமிழாம் நற்றமிழ் நல்கும்
பொன்மொழியாம் வள்ளுவம்
தீதில்லா நெறிதனை தருவதன்றே!

அன்பு மல்ல அதற்கு வித்திட
'அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந் தாழ்'
என்பது வள்ளுவரின் வள்ளுவம்

'தந்தை யகனுக்கு பல்கும் உதவியும்
தந்தைக்கு மகன் பல்கும் உதவியும்'
சிந்தைக்கு நல்விருந்து, நன்மருந்து

“என்றான் பசி காண்பானாயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை” என்று
ஆன்றோர் அறிவை அறிவித்தது வள்ளுவம்

“ஆலிற்கு நீரென்று ஜரப்பினும்
நாலிற்கு இழிவு என்று”
பாவில் புகன்றது வள்ளுவம்

“காலத்தினால் செய்த உதவி சிறிதாயினும்
ஞாலத்தினும் மாணப் பெரிது” என்று—நல்ல
வேததை தந்தது வள்ளுவம்

“எள்ளர்க்க உருவு கண்டு”
தள்ளர்க்க சான்றோர் வினைகளை
கொள்ளர்க்க பழிகளை எப்பது வள்ளுவம்

“பிறை போன்றது நல்லவர் நட்பு
குறைசேர்த்தது அல்லவர் நட்பு”—என்று
முறை செய்வது வள்ளுவரன்றே.

அதோ!.....அவள்

சு. இம்மானுவேல் அல்லாஹ்

1

கார் பெற்ற கருமை உந்தன் கருவிழியோ
கயல் மீன்தான் உந்தன் இருகிழியோ
வார்கடல் அலைஓயி உந்தன் வளை ஓலியோ
வலம் வந்தேன் உந்தன் வாயொலிக்கே!

2

உள்ளத்து இருக்கை இடம் பெயர்ந்த தோ
உள்ளம் உண்மையில் என்னிடம் இல்லையோ
கள்ள விழிப் பார்வை உந்தன் பார்வையோ
களிப்பும் விழிக்கிறது எந்தன் உள்ளத்தே!

3

சிப்பியில் சிலிர்த்த சிவந்த சிங்காரமோ
சிறப்பைச் செப்பின் சிறந்த தங்காரமோ
தப்பிய முத்தின் வடிவோ தளிர் தருவோ
எம் மனம் போற்றும் எழில் உருவே.

4

எழுச்சி தந்த என் இணையவள்
எழில் கருப்பஞ் சாற்றினும் இனியவள்
மசிழ்ச்சி தந்த என் மணியவள் எவள்
மனத்தின் பிடியிலுள்ள அதோ! அவள்.

2

வந்தனை செய்வோம் நாமே

(யந்தனாவகாசி)

1

வந்தனை செய்வோம் நாமே — நாம்
வந்து பிறந்து வாழ்ந்திடும் நாட்டை
உலகம் போற்றிட உத்தமர் போற்றிட
உள்ள முள்ளர் யாவரும் போற்றிட—

[வந்தனை]

2

பற்பல் வளங்கள் நிறைந்த நாடு—நல்
பார்புகழ் தன்னை அடைந்தநாடு
சீரும் சிறப்பும் சீலமும் அடைந்திட—நம்
சிந்தையில் நினைத்து நிதமும் போற்றி—

[வந்தனை]

3

ஆணவக் காரனின் ஆயுதம் நகச்சி—நல்
அசுதிகள் தமக்கு வாழ்வுகள் அளித்து
அன்புடன் நடத்தி ஆதரவு காட்டும்—நம்
அன்னை மாதா பாரதமாதா என்று—

[வந்தனை]

4

கலைகள் சிறந்த கவிஞாறு நாடு—நல்
கருணை வழியில் நிலைத்த நாடு
எதிரி அழிந்திட ஜீன்னை ஓய்ந்திட—நாம்
என்றும் என்றும் ஏற்றிட போற்றி—

[வந்தனை]

3

போன் நம். 99

சுவை மிக்க உணவிற்கு

*****!*****
* முபறக் ஹோட்டல் *
*****!*****

மேயினரோடு - மார்த்தாண்டம்
Prop: M. அரவனுள்ள.

== ராஜேஸ்வரி ஸ்டோர்ஸ் ==
திங்கள் சந்தை, நெய்யூர் P. O.
—***—

அன்புடையர்!

எங்கவிடம் எல்லாவிதமான ஷாப் சாமான்களும் வளத்த
மாகவும் சிலையைாகவும் சநாயமான விலைக்கு கிடைக்கும்.

☪ விஜயம் செய்யுங்கள் ☪

உரிமையாளர்: A. நாராஜன்.

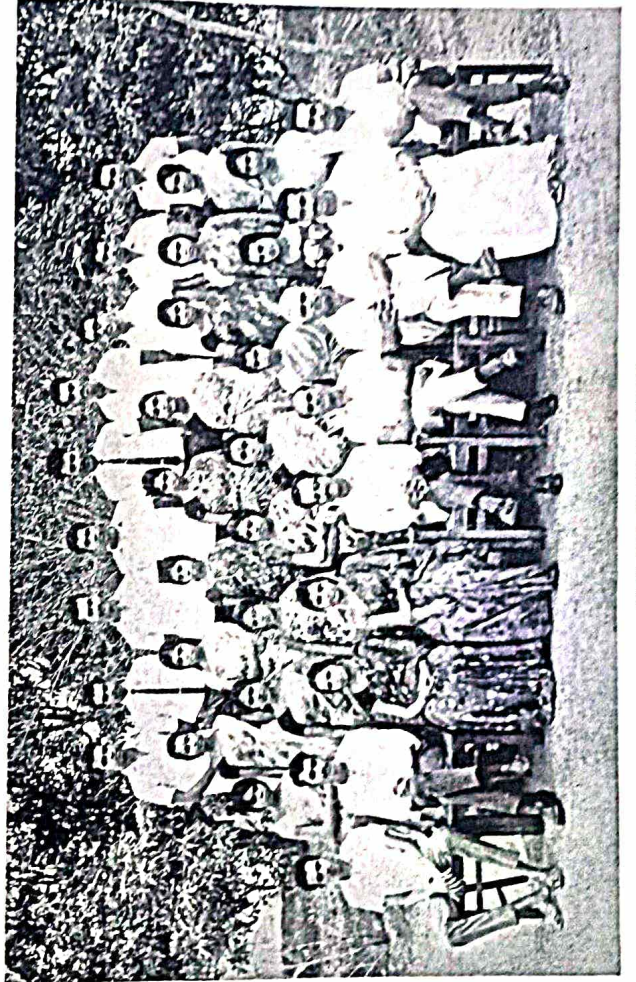
இராஜா பிறஸ், கருங்கல்.

எல்லாவித அச்சடி வேலைகளுக்கும்

★ சிறந்த ஸ்தாபனம் ★

இராஜா பிறஸ்

உரிமையாளர்: N. இராஜமணி.

NATURAL SCIENCE GROUP

மலரே, நீ வாழ்க!

(N. கோ. மலர்)

அன்றொருநாள இன்பமொடு துன்பமெலாம் மன்மதனாய்	ரோஜாமலர் கிள்ளிஅதை தீரும்என ஊக்கிவிட்ட	மலரக் நுகரப் எண்ணிக் விந்தை	கண்டேன், போனேன், கொண்டேன், கேளீர்.
பதினான்கின் புதிதான மதி கூட உதித்தது	இருமடங்கு ஒற்றைமலர் ம(ய)ங்கினது அதைபறிக்கும்	பூக்கள் அதிலே அழகு எண்ணம்	உண்டு, கண்டு, கண்டு, அன்று.
ரோஜாவே ராஜாவாய் முள்ளென்று மெள்ளவே	உன் தன்புகழ் எண்ணிநானும் நண்ணிஉண்ப் அடியெடுத்து	பாடார் பக்கம் பறிக்க வைத்து	யாரோ! சென்றேன் நானும் நின்றேன்.
மலரும் பலரும் ஒருசொடியில் ஒருநாளும்	மங்கையும் சொற்கேட்டு ஒருமுறையே உணமறவேன்	ஒன்றே சிந்தித்தேன் மலரும் மங்கை	என்று, யான், மலரே, மலரே.
மணம்வீசும் மணநாளை கணமேனும் கணவேனும்	என்மலரில் எண்ணாத உணநிணாயா உணப்பிரியும்	முள்ளும் நாளும் நேரம் நோக்கும்	இல்லை, இல்லை. இல்லை, இல்லை.
வாடாத கோடான தேடாது பாடாத	மலர் கோடி போகின்றேன் நாளில்லை	என்று கதை என் பேதை	அழைக்கட்டுமா? சொல்லட்டுமா? நெண்ணாதே, மலரே.
கோடான கோடி மடிந்தது படித்துவிட்ட	கோடி கோடி உண்ப் ஒன்பமதை	சுகம் பணம் பறித்து உணர்ந்து	தந்திட்டாலும், குவித்திட்டாலும், நுகர்ந்தாலன்றோ, கொள்வேன்?

வாரார்களின் பண்பாடு தொழிலாளர் வாழ்க்கைகள்	நட்பு நீள தொழிலாளர் கூடுபடுத்தி	உதவுதல் பண்பாடு சொல்லி என்றே	சொல்லி, வேதவியை, எட்டார், அன்று.
அறிந்திருப்பால் கொண்டிருப்பால் மொழிந்திருப்பால் சுந்திரியை	சொல்லுதல் சொல்லி நின்று காலமெல்லாம்	என்ன என்ன என்ன ஒன்றாய்	வென்று, வென்று, வென்று, நின்று.
என்கேட்டுவிட்ட மனவெதிரை வெகுக்கொ அவருக்கே	கேள்விக்குப் மாற்றிடாமல் உரியதுவாய் உரியதுவாய்	பதிற்று வாட ஆனாய் வாழ்க	தந்தாய், சுவத்தாய், ரோஜா, ரோஜா.
பதிற்று மதியோடு கதியற்ற மதிப்போல	பெற்றிடவும், ஆற்றிடவும், எனதுகூடு வாழ்க்கை	பதியினிலே புதிதாக சரியான வாழ்த்துகிறேன், அன்புரோஜா.	வாழ்த்திடவும், மாறிடவும், பாடமாயும், வாழ்க்கை

விஜயம் செய்யுங்கள்!!

டெய்ஸி & சன்ஸ்

— ★★★ —

இருப்பு சாமான்களும், மாணவ - மாணவியர்கட்குரிய
நோட்டுப் புத்தகங்களும், மற்றும் எல்லாவித ஷாப் சாமான்களும்,
மிதமான விலைக்கு எப்போதும் கிடைக்கும்.

**C. DAISY & SONS,
MERCHANTS, ATTOOR.**

மனிதனுக்கு இடமில்லை

(போரணி)

கிழ வானத்திலிருந்து நிலவுமெல்ல
மெல்ல மேலேறிக்கொண்டிருந்தது.
பட்டுப்போன்ற நிலவொளியில் சுந்தக்
மல்லறைத்தோட்டம் ஒருவிதப் பயங்க
காந்ததைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது.
கல்லறைத் தோட்டத்தின்கீழ் சுற்றி
கட்டப்பட்டுள்ள, மதிற் கவரினை
ஒட்டி உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள சவுக்கு
மரங்கள் பூதாகரமானத் தோற்றத்
தோடு அசையாமல் நின்றன. சில
கல்லறைகளில், சுவைக்கற்களால்
நிறுத்தப்பட்டுள்ள சிலுவைகள் நில
வொளியில் பளபளத்தன.

றையை எமலி பார்த்தான். அது ஒரு
பணம் படைத்தவனைப் புதைத்த இடம்
போல் காணப்பட்டது. ஏனென்றால்,
சுந்தக் கல்லறை மேற்கூரைபோட்டு
சுற்றிலும் சிறிய வளைவுகள் எழுப்பிக்
கட்டப்பட்டிருந்தது.

எமலியின் உள்ளத்திலும் சிறிய
சந்தேகம் எழுந்தது. 'உசியின் புகாதிலே
ஒட்டக்கத்தை நுழைத்தாலும், செல்வந்
தனுக்குப் பரலோகத்தில் இடமில்லை'
என்று ஏசுநாதர் சொன்னதைப்போல்,
இவனுக்குப் பரலோகத்தில் இடம்
கிடைக்காமல் போயாக அலைகிறானே?

கல்லறைத் தோட்டத்தினே ஒட்டி
யுள்ள அந்தக் கன்னிகா மடத்தின்
மேல்மாடியில் ஓர் அறையில் மட்டுமே
விளக்கு எரிந்துக் கொண்டிருந்தது
அந்த அறையின் சன்னல் கம்பியின் பி
பிடித்தவாறு கல்லறைத் தோட்டத்
தினைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்,
எமலி. அவளுடையத்தோளைப்பிடித்துக்
கொண்டு நின்றிருந்தான், மேரி.

இருவரும் வேறு எதுவும் பேசாமல்
அந்தக் கல்லறையினை நோக்கியவாறு
நின்றனர். மேரி, பயத்தினால் துழப்
பெற்று. எமலியின் தோளை இறுகப்
பற்றியவாறு நின்றான். எமலிக்கும்
சேறும் பபம் ஏற்பட்டாலும் அதை
அவா வெளிக்காட்டவில்லை.

"பேயுமில்லை, பிசாசுமில்லை; இந்த
நிலா வெளிச்சத்தில் நீ ஏதாவது
நிழலைக்கண்டு பயந்திருப்பாய்", என்று
எமலி கூறினான்.

எங்கும் ஒரே அமைதி. நிலவுப்
பென் தன்னுடைய அழகிய முகத்தை
மேகத்திரைக்குள் மறைத்தாள்.
உடனே மெல்லிய இருள் போர்வை
எங்கும் படர்ந்தது. தூரத்தில் சாக்
குருவி ஒன்று ஓலமிடத் தொடங்கியது.

"உண்மை, நான் பேசுபதற்கான
கண்டேன். நேற்று, இதே வேளையில்,
அதோ அந்தக் கல்லறையின் மேல் ஒரு
பேய் இருப்பதைக் கண்காணப் பார்த்
தேன்", இவ்வாறு கூறுமபோது
மேரியின் உடலும், வார்த்தைகளும்
நடுங்கின.

மேரியின் உடல் 'கிடுகிடு' வென
நடுங்கியது. எமலியினுடையத் தோளை
அவள் பிடித்திருந்தப் பிடி இறுகியது.
சில நிமிடங்களில் குறிப்பிட்டக் கல்ல
றையில் ஒரு சிறு வெளிச்சம் மின்னி
மறைந்தது.

மேரி சுட்டிக்காட்டியக் கல்ல

நிலவு மேகத்திரையினை விட்டு வெளியே எட்டிப் பார்த்ததும் எங்கும் மீண்டும் ஒளி பரவியது. அப்போது, எல்லாறயின மேல ஓர் உருவம் உட்கார்ந்திருப்பதை இருவரும் கண்டனர்.

“சேகவே”, மேரி அவறிவிட்டாள். ‘பம்’ ரொச்சைவை முடிவிட்டு எமிலியைக் கட்டிப்பிடித்தாள். எமிலி அவளை ஆதரவாகப் பற்றிக்கொண்டு கட்டிலில் அமர வைத்தாள்.

எமிலியின் உள்ளத்திலும் மெல்ல மெல்ல நம்பிக்கை வளர்ந்தது. “உணமையிலேயேயேய்தான் உத்தேகமில்லை”!

இருவரும் விளக்கக் கை அணைத்து விட்டுப் படுத்தார்கள். மேரிக்ஷத் தனிமையில் உறங்கப் பயம். எனவே எமிலியை அருகே படுத்தாள். ஒரு தாய் தன் குழந்தையை அணைத்துக் கொள்வதைப் போல், எமிலி அவளை அணைத்துக் கொண்டாள். மேரியின் உடல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்ததை எமிலி உணர்ந்தாள்.

மேரியை நினைக்குப்போது எமிலியின் உள்ளத்தில் அனுதாபம் பிறந்தது. “இளமையை வெறுத்துத் துறவுக்கோலம் பூண்டபீடம் இவள் இவ்வளவு தூரம் பயப்படுகிறாளே, பாவம்!”

எமிலியின் அணைப்பில் மேரி தூங்கி விட்டாள். ஆனால், எமிலிக்குத் தூக்கம் வராமல் புரண்டுபுரண்டுபடுத்தாள்.

படுக்கையை விட்டு மெல்ல எழுந்துச் சென்றாள் திறந்து வெளியே பார்த்தாள். நிலவு கருமகத்திரைக்கள் துழைந்திருந்தபடியால் வெளியே எதுவும் நன்றாகத் தெரியவில்லை. அரைக்குற வெளிச்சத்தில் அந்தக் கல்லறை இலேசாகத் தெரிந்தது. ஆனால், அங்கே எந்த உருவமும் தென்படவில்லை. பல்வித மனப்போராட்டங்களோடு படுக்கையில் வந்துப் படுத்தாள். அவளுக்குத் தூக்கம் வர ரொம்ப நேரம் பிடித்தது.

மறுநாள் காலை யின் கண் விழித்ததும், எமிலி இன்னும் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டாள். மேரி, காலை ஜெபம் தொடங்க இன்னார் சில நிமிடங்களே இருந்ததால் எமிலியை அவள் தட்டி எழுப்பினாள்.

இருவரும் மாடியை விட்டு இறங்கி கீழே வந்தார்கள். நேற்றைய விசயத்தைப் பற்றி இருவரும் எதுவுமே பேசவில்லை.

அங்குப் பயிற்சி பெறும் ‘கன்னிகா’ பெண்கள் ஜெப அறையை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தார்கள். தெருவில் மலையாளப் பிச்சைக்காரன் ஏதோ ஒரு மலையாளச் சினிமாப் பாட்டைப்பாடிக்கொண்டிருந்தான்.

மேரி, கோளத்தைச் சேர்ந்தவள். எனவே, சற்று நின்று பாட்டைக் கவனித்துக் கேட்டாள். பிச்சைக்காரனின் பாட்டில் இராகம் இல்லையென்றாலும், அவன் பாடிய அந்தச் சினிமா பாட்டு ஏசுநாதரின் ஒரு பொன்மொழியை ஒட்டியதாக இருந்தது.

ஜெப அறையில் அனைவரும் முழங்காற் படியிட்டு நின்றுக் கொண்டிருந்தனர். மேரியும், எமிலியும் பின் வரிசையில் சென்று முழங்காற் படியிட்டனர்.

அவர்களுக்கு முன்னால் உயர்ந்துக் காணப்பட்ட பீடத்தின் மேல் ‘மதர்’ என அழைக்கப்படும் கன்னிகா மடத்தலைவி நின்று கொண்டிருந்தாள். ‘மதர்’ ஏசுநாதா பிறப்பைப் பற்றி சொல்லத் தொடங்கினார். “தேவனுடைய ஒரே பேரூன குமாரன், பெரிய இராஜாதி ராஜ்யம் பிறக்கவில்லை. அரண்மனையை தன்னுடையப் பிறப்பிடமாய் கொள்ளவில்லை. மாறாக, மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்து, நடக்காகத் தன்னையேதாழ்த்திக் கொண்டார்”.

அந்த அம்மாள் பேசப் பேச மேரி உயின் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு வித

உணர்ச்சி பரவிக்கொண்டிருந்தது. “நாம் இந்தக் கட்டிலிலும் மெத்தையிலும் புரள்கின்றோம். தேவ குமாரனுக்குக் கிடைத்தது மாட்டுத் தொழுவம்” இதை எண்ண எண்ண இப்போது அவள் வாழும் வாழ்விடம் அவளுக்குப் பிடிப்ப ஏற்படவில்லை. ஏசுநாதரைப் போல் ஏதாவது தொழுவத்தில் படுக்கவேண்டும் போல்தோன்றியது. அவனுடைய இயத்தினிருந்து பொங்கி வடியும் உணர்ச்சி கண்ணிலிருந்து வடியும் கண்ணீர்வழியாக வெளியே தெரிந்தது.

ஜெபம் முடிந்து அனைவரும் வெளியே வந்தனர். ரோட்டில் ஒரு சிறுக்கூட்டம் கூடியிருந்ததைக் கண்டு, அனைவரும் ரோட்டுப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

தெருவில் கூடியிருந்தக் கூட்டத்தின் நடுவில் இளம் பெண்ணொருத்தி, ஐந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒருப் பையனை மார்போடு அணைத்தவாறு விசம்பிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு அருகே மலையாளப் பிச்சைக்காரன் ஒரு கையை மற்றொரு கையால் தாங்கி பிடித்தவாறு நின்றுருந்தான். அவனுடைய உடல் முழுவதும் ரத்தத்துளிகள் தெறித்திருந்தன. கையிலிருந்து ரத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

மதர் கூட்டத்திலிருந்து ஒருவளை அழைத்து “என்ன சேதி” என்று விசாரித்தாள்.

“அந்தப் பெண்ணுடையக் குழந்தை நடுத்தெருவில் வந்தது. அருகே ஒரு கார் வந்ததும், இந்தப் பிச்சைக்காரன் பாய்ந்துசென்று குழந்தையை எடுத்து ரோட்டின் ஓரத்திற்கு ஓடிவந்தான் அவன் ஓடிவரும் போது காரின் ஓரம் லேசாகத் தட்டி விழுந்து அவனுடையக் கையில் சிறு காயம் ஏற்பட்டது.” என்று அவன் நடந்தச் சம்பவத்தை விளக்கினான்.

பிச்சைக்காரனின் மேல் அனைவரும்

அனுதாபம் காட்டினர். ஆனால், எவரும் அவனுக்கு உதவ முன்வரவில்லை. கையிலிருந்து வடிந்துக்கொண்டிருந்த இரத்ததையும், சுற்றி நின்றவர்களையும் மாறி மாறி பரிதாபத்தோடு பார்த்துக் கொண்டு நின்றிருந்தாள், அவளை வேதனையால் அவளை கண்களில் நீர் நிறைந்தது.

மேரிக்கு பொறுக்கவில்லை. ஓடிச் சென்று, அவனைக் கன்னிகா மடத்தின் முன் வரந்தாவிற்கு இழுத்து வந்தாள். இதைப் பார்த்துக் கன்னிகா மடத்திலுள்ள சில பெண்களும் உதவிக்கு வந்தார்கள். மேரி, அவனுடையக் கைகளை ரத்தம் போகக் கழவி, முதலுதவிப் பெட்டியிலிருந்துச் சிறிது மருந்தை எடுத்துக் காயத்தில் வைத்து வெள்ளைத் துணியால் கட்டுப்போட்டாள் அவன் சிறிது தண்ணீர் கேட்டான் மேரி உள்ளே சென்று ஒரு டம்ளரில் காப்பி கொண்டு வந்துக் கொடுத்தாள். அவன் அதைக் குடித்து விட்டு டம்ளரைக் கீழே வைத்தான்.

மேரி, டம்ளரை வைப்பதற்காக மடத்தின் உள்ளே சென்றாள் கூடியிருந்தக் கூட்டம் கலைந்தது. அவன் திரும்பி வந்துப் பார்த்தபோது பிச்சைக்காரனைக் காணவில்லை. அவன் ரோட்டைப் பார்த்தான். ரோடு வழியாக, அவன் தன்னுடையக் காயம்பட்டக் கையை மார்போடு சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த மலையாளச் சினிமா பாட்டைப் பாடியவாறு சென்றுகொண்டிருந்தான்.

மேரியின் கண்கள் குளமாக மாறி வெளியே வந்த நீரை இரண்டு கைகள் துடைத்தன. மேரி திடுக்கிட்டும் பக்கத்தில் திரும்பினாள். பக்கத்தில் மதர் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அவன் மேரியை ஆதரவாகத் தழுவி, “மகளே, உன் இதயம் மென்மையானது”, என்று கூறி அழைத்துச் சென்றான்.

இருவரும் வானில் நிலவைக் காண இயலவில்லை, வானம் இருண்டு

குழறிக்கொண்டிருந்தது காற்று சவுக்கு மங்கலின் இடையே புகுந்துப் பயங்கரமாக ஊளையிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஊளையிட்டுத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு தினமும் போய் வருகின்றதா எனப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர் மேரியும், எமிலியும். மழைக்காட்டத் தொடங்கியதும் நடு அறைக்குள் வந்தனர்.

திடீரெனப் பெரும் சத்தத்தோடு இடியோசை எழுந்தது. அதைத் தொடர்ந்து "ஹியோ" என்ற அலறல் கல்லறைத் தோட்டத்திலிருந்துக் கேட்டது.

மேரி நடுங்கிப்போய் எமிலியைக் கட்டிப் பிடித்தாள். எமிலிக்கும் பயம் பலமாக ஏற்பட்டது. இருவரும் சற்று நேரம் அசையாமல் நின்றனர். பின்பு, ஏரே கட்டிலில் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மறுநாள் காலைவிடிக் கண்விழித்த உடனேயே இருவரும் கீழ்தளத்திற்கு வந்தனர். கனிகா மடக்கிலுள்ள அணுவும் கூடி நின்று, 'ஹியோ' என்று இரவு கேட்ட அலறலைப்பற்றி பேசிக்

கொண்டிருந்தனர். என்ன சந்தம் என்று தீர்மானிக்க முடியாமல், ஒவ்வொருவருடைய முகத்திலும் சிந்தனைக் குறி படர்ந்திருந்தது.

அப்போது, மேல் மாடியிலிருந்து ஒருத்தி வேகமாகப் படியிறங்கி கீழே வந்தாள்.

"மதர், கல்லறைத் தோட்டத்தில் ஓர் ஆள் அலங்கோலமாக விழுந்து கிடக்கிறான்", என்று அவள் முக்கிரைக்கக் கூறினாள்.

"வாருங்கள், போய் பார்க்கலாம்" என்று மதர் அவளுடைய அருகில் நின்றவர் கூட அழைத்துக்கொண்டு கல்லறைத் தோட்டம் நோக்கி விரைந்தாள் மேரியும், எமிலியும் உடன் சென்றனர்.

மேரி பேயைக்கண்ட அதே கல்லறையில் ஒருவன் அலங்கோலமாகப் படுத்துக் கிடந்தான்! அருகில் நெருங்கியது; நேற்று குழந்தையைக் காரிலிருந்துக் காப்பாற்றிய மலையாளப் பிச்சைக்காரன் என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர்.

அவனுடைய அருகில் சில எரிந்தத்

தீக்குச்சிகளும், பீடித்துண்டுகளும் சிதறி கிடந்தன. துணி மூட்டை ஒன்றும் பக்கத்தில் கிடந்தது.

மதர் அவனுடைய மூக்கில் கை வைத்துப் பார்த்தவுடன், "சேகவே" என்ற வார்த்தை மட்டுமே அவளுடைய அடித்தொண்டையிலிருந்து கிளம்பி வந்தது.

"பாவம்; இறந்து விட்டான். எங்குமே படுக்க இடமில்லாமல் கல்லறை தோட்டத்தில் வந்து படுத்திருக்கிறான். நேற்றைய இடியில், அதிர்ச்சியினால் இறந்து போயிருக்கிறான்", என்று எவனோ ஒருத்தி தன்னுடைய அழிப் பிராயத்தைக் கூறினாள். அதை அணுவரும் ஒத்துக்கொண்டனர்.

எமலி பொருள் பொதிந்தப் பார்வையோடு மேரியை நோக்கினாள். ஆனால், மேரி எதைப் பற்றியும் சிந்திக்க இயலாதவாறு பிரமைப் பிடித்தவன்போல நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய மனத்திரையால், எகநாதர் நிறக்க இடங்கடக்காமல் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தது அழியாதப் படமாக தின்றுகொண்டே இருந்தது. அதே வேளையில் மலையாளப் பிச்சைக்காரனை பாடல்காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டும் இருந்தது.

பாம்புகளுக்குப் பொந்து உண்டு பறவகளுக்கு வானம் உண்டு மனித குமரனுக்கோ மண்ணில் திடம் இல்லை.

முக்கு கண்ணாடிகளுக்கும் இசைக் கருவிகளுக்கும் சிறந்த இடம்

ஜெனித் ஆப்டிகல்ஸ்

டவர் ஜங்ஷன், நாகர்கோவில்

கண்ணை இலவசமாக பரிசோதனை செய்தும், டாக்டர் சீட்டுகளுக்கும் உடனுக்குடன் உத்தரவாதத்துடன் கண்ணாடிகள் வழங்குகிறோம்.

சிறந்தவை! சுவையிக்கவை! மேலானவை!

கணேஸ் பிஸ்கட் பாக்கெட்
கறங்கல், கனகியாசுமீரி அலைஸ்
இலையாண்டி, கணகாலேவர்

“தமிழா! நினைத்துப்பார்!!”

(மா. பொன்னுள்ளை)

மலர் தலை உலகில் மல் இருள் அகற்றி உகல் ஒளி பாப்புவதுதான் உலகம். இக்கல்விக்கு உளவுறோலாக இருப்பதான தமிழ். நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பேசப்பட்டுவரும் இந்த உலகில் சிறந்த மொழிஎனக் ஆனோரால் போற்றப்படுமொழிகள் சிலவே. அவற்றுள் நம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியில் தொன்மை சிறப்பு ஆய்வற்றற்றான காரணத்தைப் பற்றி ஆய்வது தமிழர் தம் உடமையாகும்.

தமிழ்மொழி மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. இத்தொன்மை வாய்ந்த மொழியில் தொன்மை வாய்ந்த நூல் தொல்காப்பியம். சிங், யஜுர், சாம, அதர்வண வேதங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னமே தொல்காப்பியம் தோன்றி இருக்கவேண்டும் என தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய புலவர் நச்சினூர்சீவயர் கூறுகிறார். எனவே தொல்காப்பியம் ஏகாட்சம் 5000 ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றி இருக்கவேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர் கூறுகிறார்கள்.

இத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ஓர் நூலில் அசம், புறம், எழுத்தி, சொல், பொருள், அசு, வீரம் போர்முறை, காலை ஆகிய பண்பு நலன்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருப்பதை நோக்கும்போது தமிழர் நாம் பூரிப்பதையாமல் இருக்க முடியாது.

“தருக நீட்டி தரும் தாயன்பு

போன்றதே “தமிழ்மொழி” எனவும் ‘உற்ற கவி கம்பனைப் பெற்ற தங்கத்தமிழ் நாட்டின குற்றம் குறை போனதே தமிழ்”, எனவும் திரு. வி. க. கூறி உள்ளார். தமிழ்மொழி உயரிய பண்பாட்டின் களஞ்சியம், ஆசியாவில் ஆக்கமுள்ள பரந்த கலாச் சாரத்தின் இருப்பிடம் நம் நாட்டிற்கும் வெளியே பேசப்படுவதால் தமிழ் ஒரு சர்வதேச மொழி என உலகத்தமிழர் மாநாட்டை துறந்துவைத்து பேசிய குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் கூறியுள்ளார்.

தமிழ்மொழியில் இல்லாத பொருள் எதுவும் இல்லை என்றும் அளவிற்கு வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளையும் எடுத்தோதும் காதல் கருவூலமாக கலங்கரை விளக்கமாக திகழ்கிறது. அரசன் நெறி இது, அமைச்சன் நெறி இது, பகவன் நெறி இது நண்பன் நெறி இது, ஒற்றர் நெறி இது, காதலர் நெறி இது என இன்றோரன்ன பிற நெறிகளையும் கூறி நிற்கிறது.

அறங்களிலே சிறந்தது அன்பறம், பிறப்பால் பெருமை இல்லை ஒழுக்கத்தால் உயர்வு உண்டு என கூறுகிறது. தலைவன்பால் அன்புகொண்ட தலைவி ஒருத்தியின் நிலையை பாற்போமானால் தலைவனை பிரிந்து வாழும் காலத்தில் தலைவன் எப்போது வருவான் என்று ஏங்கியவண்ணமாய் இருக்கிறான். இந்த ஏக்கம் மற்றவர்களை அறிந்து விடக்கூடாது என நினைக்கிறான்.

இதனைக் குறித்து பிறரோடு பேசுவதற்கோ மனமும் நாணமும் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் காதலோ கடல் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் காதலோ கடல்போல் கொந்தளித்து இதயக்கரையை மோதி அழித்து விடுவதுபோல தாக்கியது தான் அருமையாக. பேணி வளர்த்துவரும் கிளியை முன்கையிற் ஏந்தி தான் பேசுவதை சிறுக்கேட்டு விடக்கூடாது என்று மெல்ல ஏ கிளியே! என் காதலன் வருவாரா, எப்போது வருவார், இப்போது வருவாரா என்று மழை மொழியால் கேட்கின்றான். இக்கேள்வியிலே எத்தனை எத்தனை அன்பு, இந்நிகழ்ச்சியை “செந்தார் பைங்கிளிகா முன்கை ஏந்தி” -என்ற அகநானூற்று பாடலால் அறியலாம்.

நாடக சக்கரவர்த்தி சேகன்பியர் எழுதிய நாடகங்களில் ஒன்று ஜலினிய சீசர். இந்நாடகத்தில் ரோமாபுரி தலைவனான சீசரின் புகழ்க்கண்டு பொருமை கொண்ட சிலர் நல்லவன் போல் உறவாடி கொலைசெய்ய திட்டமிட்டனர். அவர் சட்டமன்றத்திலே தலைமை தாங்கி செயல்படும்போது மறைத்து வைக்கப்பட்ட கத்திகளை அவர் மாற்றிலே செலுத்தி கொலை செய்கிறார்கள்.

இதற்கு முந்தினநாள் சீசர் மனைவி கல்போர்னிபா ஓர் கனவுகண்டு சீசர் சட்டமன்றத்திற்கு செல்வதை தடுக்கிறான். இதை பொருட்படுத்தாமல் சட்டமன்றம் சென்ற சீசர் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்.

அது போல கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் இயற்றிய கம்பராமாயணத்தில் கிண்கிந்தா காண்டத்தில் வாலிவதை படலத்தில் ககீவன் இராமன் துணை பெற்று வாலியை வலியவந்து போருக்கு அழைக்கிறான். வாலி போருக்கு ஆயத்தமானான். உடனே வாலியின் மனைவி

தானா தடுக்கிறாள். வாலி பொருட்படுத்தாது போர்க்களம் செல்கிறான். அங்கு இராமராமம் வாலியின் உடம்பில் பாய வாலி தூறக்கிறான். இவ் தூற செயல்களையும் நாம் உன்றி படிக்கும் போது கம்பர் வாலிக்கு கொடுத்திருக்கும் வீரம், சேகன்பியர் சீசருக்கு அளிக்கவில்லை. ஆதினீருந்து தமிழ்மொழி வீரத்திற்கு அளித்திருக்கும் சிறப்பை உரை முடியும்.

துசியந்தனின் கணயாழியை வைத்து காவியம் இயற்றினார் காளிதாசர் ஒத்தல்லோலில் கைக்குட்டையை வைத்து காவியம் இயற்றினார் சேகன்பியர். கண்காணியை காற்சிலம்பை வைத்து காவியம் இயற்றினார் துளங்கோவடிகள். வடமொழியில் காளிதாசர் கணயாழி என்று பெயர் வைக்கவில்லை “ரெத்தினுவலி” என்று தான் பெயர் வைத்தார். ஆங்கிலத்தில் சேகன்பியர் கைக்குட்டை என்று பெயர் வைக்கவில்லை “ஒத்தல்லோ” என்று தான் பெயர் வைத்தார். ஆனால் துளங்கோவடிகள் சிலம்பு + அதிகாரம் ‘சிலப்பதிகாரம்’ என்று தான் பெயர் வைத்துள்ளார். இது காவிய படைப்பிற்கோர் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகிறது.

இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த தமிழ்மொழியின் மேன்மையை மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைய செய்ய வேண்டும் என்று நோக்கத்தோடு பன்னாட்டு அறிஞர்களை வரவழைத்து, ஒன்றுவதாக கோலாகலமாக கோவா பூரினும், இரண்டாவதாக சீர்மிகு செனையிலும், மூன்றாவதாக பாரதிந்த பாரிசிலும் உலகத்தமிழர் மாநாடுகளைக் கூட்டி தமிழனின் பெருமையையும் தமிழ் மொழியின் பெருமையையும் உலகம அறிய எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்கள். இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த தமிழர்களாகிய நாம் பெருமை அடையாமல் இருக்க முடியாது.

வாழ்க பாரதம்! வளர்க தமிழ்!!

சத்தியமே ஜெயம்!

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சிட் பண்டு

ஆலஞ்சி, ஆலஞ்சி P. O.,

(Via) குளச்சல், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

எமது சிட் பண்டில் அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற பல குருப் பிரதிமாத ஏலச்சீட்டுகள் வெற்றி கரமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

மேலும் புதிய குருப்புகள் விரைவில் ஆரம்பமாக இருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சி யுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

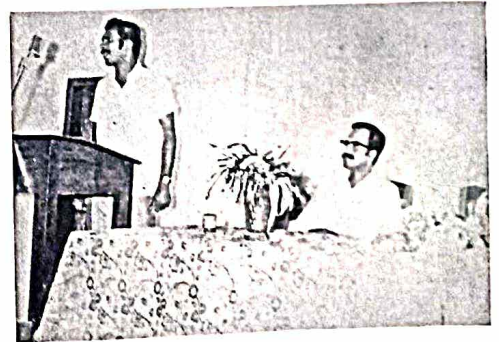
தலைவர்: A. பாலையன்.

Prof. V. M. Krishnamurti inaugurating the College Association.

Welcome Speech by the Principal.

Vote of Thanks by the Secretary.

ஆசிரியன்

(ஏ. த. தருமநாயகம்)

பேரறிஞர் அண்ணா அன்றொரு நாள் கூறினார் "ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சிற்பிகள்" என்று. சிற்பியொருவன் தான் நினைத்தவாறு சிலையை வடித்தெடுக்கும் வண்ணம் ஆசிரியன் எதிர்காலச் சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்றான். அன்று மாமல்ல புரத்திலே செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் அன்றைய வரலாற்றை இன்று நமக்குப் புலப்படுத்துவதுபோல, அன்று ஏட்டிலே வடித்தெடுத்த ஓலக்கியக் களஞ்சியங்கள் அன்றைய வாழ்க்கைமுறை, பண்பாடு, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை இன்று நமக்குப் பகர்வதுபோல இளம் உள்ளங்களில் இன்று நாம் பதிக்கும் சித்திரங்கள் எதிர்காலச் சமுதாயத்தைப் பிரதி பலிப்பனவாக உள்ளன.

உலகையே நடுநடுங்க வைத்த ஃகிட்லர், தான் உலகை ஆள எண்ணி இளஞ்சமுதாயத்திற்கு தனது நாசிச தத்துவக் கல்வியைப் புகட்டினான் என சரித்திரம் கூறுகின்றது. அதே ஜெர்மனி நாட்டு யூதனும் காரல் மார்ச்சு எழுதிய பொதுவுடமைத் தத்துவமே உருசியாவின் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. வால்டையர், ரூசோ ஆகியோரின் எழுத்தாற்றலே பிரஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்திட்டது.

மனிதன் உடம்பிற்கு ஒளி கொடுப்பது கண். அதுபோன்று சிற்பி செய்யும் சிலைக்கு அழகு கொடுப்பது அவன் செதுக்கும் கண்ணைப் பொறுத்ததே. கண்

அழகு குன்றின் சிலை அழகும் குன்றும். ஆசிரியனும் இளம் பாலர்களின் அறிவுக்கண்ணைத் திறப்பவனே. அவன் அறிவுக்கண்ணைத் திறக்கும் விதம் எப்படியோ அப்படியே அவன் கற்பிக்கும் மாணவனும் செல்வான் என்பது கண்கூடு. "கண்ணுடையார் என்பர் கற்றோர்"—வள்ளுவர்.

நன்னூலார் வகுத்த ஆசிரியனும் மாணவனும் அமையுங்கால் அறிஞர் சொன்ன வாக்கு மெய்யுறும். தெய்வப் புலவர் மேலும் "கற்க கசடற" என்றார். தற்கால உலகில் பகுத்தறிவு இயக்கம் வலுப்பெற்று இயங்கி வருதல் தெளிவு வெண்ணிலாவை மண்ணிலாவாகக் காட்டி வரும் அறிவியலிலும் நம்ம வார்க்கும் பங்கு உண்டு எனல் வேண்டுமெனில் தாய்மொழி, தாய் நாடு இவற்றில் பற்றுற்று கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு காத்து எதையும் தாங்கும் இதயம் பெற்று வளர ஒவ்வோர் இளைஞனையும் உருவாக்குதல் ஆசிரியரின் மேல் விழுந்த பணியாகும்.

இல்லாது தற்காலப் புத்தியுடன் தற்காலத்தில் நடமாடும் நடை பிணங்களாக ஆசிரியன் இயங்குவானேயாயின் அவன் போன்று ஓர் சமுதாயத் துரோகியை நாம் வேறு காண இயலாது. வகுப்பறை ஓர் சிறைச்சாலையாகவோ அல்லது சத்திரமாகவோ காட்சியளிக்காதபடி அறிவுப் பெட்டகங்களை உருவாக்கும் ஓர்

தொழிற்சாலையாகக் காட்சியளித்தல் வேண்டும்.

இத்தொழிலகங்களிலிருந்து வரும் ஒவ்வொருவனும் சிலையுரு கொண்ட பெரியோர்கள் போன்று பிரகாசகக் காட்சியளித்தல் வேண்டும். சிலை பெடுத்தல் பண்டைத்தமிழின் பழக்கம் முச்சந்திகளில் நிற்கும் சிலையுரு கொண்ட பெரியோர்கள் சந்தி சிப்பவர்களாகவன்றி, சந்தியில்

நடக்கும் மூடத்தளங்களைப் பார்த்து சிரித்து அவற்றை நடத்தும் மூடர்களை அறிவடைய வைத்தவர்களாதலின், அனைவரும் கண்டு உணர்வடையும் வண்ணம் உயரமான இடங்களில் அவ்வாறு வைக்கப்பட்டனரென்பது நாம் அறிந்ததாகும். எனவே ஒவ்வொருவரும் தன் பணியறிந்து செயல்படின் அறிஞர் கண்ட கனவு நனவாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலக்கிய வாழ்வு

(ஜோதிச்சந்திரா)

விஞ்ஞான முன்னேற்றம் எஞ்சி நிற்கின்ற இன்றைய உலகில் அதையே ஒரு நாட்டின், சமூகத்தின் முன்னேற்றம் என்று கருதுகின்றனர் சிலர். ஆனால் மனிதன் பண்பு நாகரீகம் முதலியவற்றின் முன்னேற்றத்தை முறையிட்ட தயங்குகிறான்.

அறிவுறுத்தவர் தமிழ் தென்றல் தி. வி. க.

"Literature is a record of best thoughts"—என்பர் ஆங்கில அறிஞர் Emerson, எனவே இலக்கியம் வண்ணமுடன் வீளங்கும் எண்ணங்கள் நிறையப் பெற்றது என்பது தின்னம்.

விஞ்ஞானத்தின் மூலம் செல்வத்தைச் செழிப்பதையே செய்யலாம், வசதியை வளப்படுத்தலாம் ஆடம்பரத்தை அணிபெறச் செய்யலாம்—இவை எல்லாம் உண்மையிலும் உண்மை. இவ்வளவு நிறைகள் இருந்தும் நமது தேவைகள் பூர்த்தியாகி விட்டன என்று எவரும் கூறமுடியாது. ஒரு வித குறை மறைந்து இருப்பதை உணரமுடிகிறது. அந்தக் குறை மக்கள் மக்களாக வாழ முடிவில்லையே என்ற மனம் மயங்கும் குறைதான். அந்தக் குறை மறைந்துவிட்டால் நாம் ஒரு விதம் வாழ்க்கையில் முன்னேறி விட்டோம் என்று நாம் எண்ணித்துணியலாம். அந்தக்குறையை விஞ்ஞானம் தீர்த்து வைப்பது முயற்கொம்பே. துருப்பிடித்த இன்றைய சமூகம் உருப்பிடித்துக் கற்பகத் தருவாக, உருவாக உற்ற துணைசெய்வது இலக்கியமே, "இலக்கியத்தைத் துணைகொள்ள அதன் கண் போந்துள்ள நல்லன—வாழ்வில் கொள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும்—தீயன—வாழ்வில் தள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும் அறிவுறுத்தும்" என்று

விஞ்ஞானம் உச்சிநிலை அடைந்த போதிலும் நம் நாட்டின் பொருளாதார துறை உயர்ச்சி அடையாமலிருக்காரணம் அத்துறையில் உண்மை, நியாயம் என்பன போன்ற நல் பண்புகள் வறண்டு விட்டன என்பர் டாக்டர் கே. கே. பிள்ளை அவர்கள். உண்மை உயர், அன்பு பெருக, பண்பு பல்க, இலக்கியம் துணை செய்கிறது. 'உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாம்! அந்த உண்மை ஒளி பெற வழி வகுப்பது இலக்கியமே.

இலக்கியமன்றால் கவியே, கதையே என்று மட்டும் கருதுகின்றனர். சில மூடர்கள்—காட்டாக சீலம்பை ஆழ்ந்து நோக்கினால் அதில் அடங்கிய உண்மைகள்

- 1) நீதி தவறிய அரசையும் அறமே ஒறுக்கும் என்பது ஓர் உண்மை.
- 2) கற்புடை மாதரை விண்ணுலகும், மண்ணுலகும் வீயந்து போற்றும் என்பது ஓர் உண்மை.

தொலை பேசி எண் 77

எல்லாவித பட்டு, பருத்தி ஜவுளிகள்

★ வாங்க சிறந்த இடம் ★

சித்ரா வீல்

மெயின் ரோடு - மார்த்தாண்டம்.

ரெடிமேடு ஆடைகளும் இங்கு கிடைக்கும்.

3) வினயின் பாய் வினயித் தீரம் என்பத மற்ருன்று. இந்த உண்மைகள் முடிக்வின முனைக்கி எட்டாது.

'Fools look at things but wise looke into things' தங்கம் மண்ணு கடியில் மறைந்து கிடப்பது போல, உண்மைகள் புதைந்து கிடப்பது திலக்கியம்.

திலக்கியங்கள் பன்னெடுங்கால வரலாறு, பண்பாடு முதலியவற்றை உணர்வைக்கும் திலக்கியங்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள குறைகளையும் வேறறுமைகளையும் வெறுக்கிறது. 20-ம் நூற்றாண்டின் திலக்கியப் பரிசுள் பாரதி

"தக்தரூக்கு ஒரு தீத்-தண்டச் சோறுண்ணும் பாய்புக்கு வேறொரு தீதி சாத்தாம் சோலெடுமாய்ச்-அது சாத்தாம் அன்று சத்யென்று கார்போம்!!

என்று சமூகத்தின் சதியைச் சாடுகின்றது. இது அக்கால சமூகத்தின் நமக்கு படம்பிடித்து காட்டுகிறது. "Poetry is the definet vehicle of Eternal Truths" என்று ரிஸென்சு கூறுவதும் உண்மையே.

எனவே இன்றைய உலகில் வீடு நூணம் முற்றிலும் அவசியம்கூடா என்று கூறுவது அறிவுடைமை அன்று. இன்றை உலகிற்கு வீடுநூணமும், திலக்கியமும் இரு கண்கள் என்பது உண்மை. இலக்கியம் வாழ்வை வளம்படுத்தும், சிந்தனாமை செல்வத்தை சேழ்ப்பதையச் செய்யும். 'தொழிலை அழிவு நிழலை நாடு மறைந்து போயும்' என்று தொழில் நாடு உடைக்கக்கூட வேளின் கருத்தை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு நாடு முன்னேற வழி வகுப்போம். இரு கண்களும் வளம் பெறுக!

இலக்கிய வாழ்வும் திறம் பெறுக!

விஜயம் செய்யுங்கள்!
ரெகு ஆர்ட்ஸ் - ஸ்டூடியோ
கருங்கல்

- ★ பிளாஷ் போர்ட்டி, க்ரூப் போர்ட்டி
- ★ கார்ட் போர்ட்டி ஆகியவைகள்
- ★ சிறந்த முறையில் எடுத்து கொடுக்கப்படும்.

உரிமையாளர்: B. K. ரெகுநாத்.

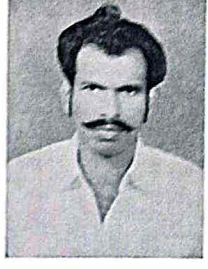
SUMATHY RAVINDRAN
Women's Captain

Thiru C. PADMANABHAN
Games Captain

Thiru S. DHARMARAJ
Secretary,
Planning Forum.

Thiru S. LAWRENCE
Secretary,
College Association.

“உயர்ந்த வெற்றிக்கு சிறந்தது”

குமார் டியூஷன் ஹோம்

திங்கள் சந்தை

குமரி மாவட்டத்தில் நீண்ட கால டியூட்டோறியல் அனுபவம் பெற்ற சிறந்த ஆசிரியர்கள்.

எல்லாப் பாடங்களுக்கும் அச்சிட்ட நோட்டுகள் வழங்கப்படுகிறது.

சிறந்த கட்டுப்பாடும், வியக்கத்தகும் போதனையும் எங்கள் வெற்றி விகிதத்தைக் கூட்டுகிறது.

வார, மாத தேர்வுகள்.

அமைதியாக இருந்து மாணவ, மாணவியர்கள் பயிலுவதற்கு தகுந்தவாறு சந்தடியற்ற இடத்தில் டியூஷன் ஹோம் அமைந்திருப்பதே ஒரு பெரும் வாய்ப்பாகும்.

விஞ்ஞான பாடங்கள் பயில மாணவர்கள் விரைந்து வருவதற்கும், வெற்றியில் முன்னணியில் நிற்பதற்கும் காரணம், பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மிக மிக விரிவான டிஸிக்ஸ், கெமிஸ்டரி, பயாஸஜி சோதனைச்சாலைகளையாகும்.

S. S. L. C; P. U. C; B. A; B. Sc;

*Special tutition for B. Sc. Zoology main and
Chemistry Ancillary, P. U. C.
College going Students.*

ALL PRACTICAL FACILITIES JOIN EARLY.

Principal: K. S. KUMAR.

“மக்களாட்சியில் வள்ளுவர்”

(வாழ்வு - மாணவர் தலைவர்)

சுவகியை

சுவகியை ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த வள்ளுவர் எகாலத்தவரும், எம்மத்தவரும், எந்தாட்டவரும், எவ்வீணத்தவரும் விருப்பமுடன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருவியுடையவரும் தீவிர உலகிற்கு அளித்திருக்கிறார் அவரை விடப்பெரும் புலவர் பா.நி.லட்சுமணன்? எனில், தீவிர என் உறுதியுடன் நியமலாம். உலகிலுள்ள அனைத்து நடைமுறைகளும், மரபுகளும் ஒன்றாய் இணைந்து உலக மக்களுக்கு உதவும் அரிய பெட்டகமாய் அமைந்துள்ளது அன்னார் கருத்து என்றால் அது மிகக் பரிசுடம். இதை நெஞ்சிருத்தப் பாடிய திருவள்ளுவ மரபு என்ற நூலில் பல பெரும் புலவர்கள் இன்னொரு பற்றியும் சுவகியை அரிய கருத்துக்களைப் பற்றியும் வானுயர் வியந்து பாடியுள்ளனர்.

யதுரைத் தம்முடைய நாகரிகம் எனும் புலவர் தீவிரப்பற்றி கூறுகிறார்.

“எல்லாப் பொருள்களின் பாதுகாப்பு விதன்பால் தீவிரப்பற்றும் சுவகியால் — சொல்லால் பரிசுடம் பாடலால் என் பயன்? வள்ளுவனார் காலத்தாடலால் துணை” என்று கூறியுள்ளார். மேலும் நத்தத்தனார் என்பார் ஆயிரத்து முற்றூற்று முப்பத்தாறு நூற்றாம் பாபிர்த்திசுடு பகர்ந்ததென — போயொருத்தர் வாய் கேட்க நூறுகளேயே? என்று வியந்து கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு பல புலவர்களால் பாறாட்டப்பட்டு இன்னும் அதன் இளமை குறைந்து தாம் குறையாது நின்று நிலவுகின்றது எனின் அதில் இல்லாத கருத்துக்கள் யாண்டும் இல்லை எனலாம். முடியாட்சி காலத்தில் வாழ்ந்த வள்ளுவரின் கருத்துக்கள் குடியாட்சிக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. குடியாட்சிக்கு அன்றாடம் கருத்துக்கள் எவ்வாறு துணை நிற்கின்றன என்பதை இவண் ஆய்வோம்.

பொருள்:-

திருவள்ளுவரின் பொருட்பாலில் மூன்று பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. முதல் பகுதி அரசியல், இரண்டாம் பகுதி அரசின் உறுப்புக்களைக் கூறும் அங்கியல், மூன்றாவது சொல்லாமல் ஒழிந்த பகுதிகளைக் கூறுவது ஒழிவியல்.

இவற்றுள் அரசியலில் அவர் ஆறாம் தலைவனைப் பற்றி குறிப்பிடும் காலத்து குடியாட்சிக்குமே ஏற்றவாறு கருத்துக்களை விளம்பியுள்ளார். அன்னார் வாழ்ந்த காலமோ உலகம் அனைத்தும் குடியாட்சியின் கீழ் ஆளப்பட்டுவந்த காலம். அக்காலத்தலைவனுக்கு மன்னன், வேந்தன், அரசன், இறைவன் என்று பல பெயர்கள் கூறப்பட்டு வந்தன. ஆனால் நாம் வாழும் காலமோ குடியாட்சி காலம்; அவ்வாறு அன்று அவர் வழங்கிய பெயர்கள் குடியாட்சிக்கு பொருந்துமா என ஆய்ந்தல வேண்டும். நாம் இப்போது ஆயவேண்டியவைகள் பாறாளுமன்றத்தைப் பற்றியும், அமைச்சரவைப் பற்றியும் அவல்லவா என

விளவலாம், காலம் மாறினாலும் அமைப்புக்கள் பலவும் மாறினாலும் சில அடிப்படைகள் என்றும் போல மாறாமல் அன்றுபோல் இன்றும் நின்று நிலவுவதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக உழவுத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அன்றும் உழவுத்தொழில் இருந்தது. இன்றும் அத்தொழில் இருக்கின்றது. வருங்காலத்திலும் அத்தொழில் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அன்றும் வயலை உழுது, எருவிட்டு, களைகட்டு, நீர்பாய்ச்சி, காவல் காத்த அறுவடை செய்தார்கள். அவ்வேலையை இன்றும் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது, இதே வேலையை வருங்காலத்திலும் செய்ய வேண்டுமாதாம். ஆனால் பண்டைக் காலத்தில் கையால் செய்த கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஆனால் தற்காலத்திலோ நியந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இக்காலத்திற்கும் அக்காலத்திற்கும் அடிப்படைகள் ஒன்றே, ஆனால் அதன் துணைச் செயல்களே மாறுபடுகின்றன.

அதே அடிப்படை கொண்டதுவே அரசியலும். முடியாட்சி அகன்று குடியாட்சி வந்தாலும் அடிப்படையான தேவைகள், முறைகள் மாறுவதில்லை. அன்று மன்னன் இருந்தான்; வழி வழியாக ஆளும் உரிமை அந்த மன்னர் குடிக்கு இருந்தது. அவன அந்நெறியில் ஆட்சி புரிந்த போது செங்கோலையும் நெடிது வாழ்ந்தான். அஃதில்லையேல் கொடுங்கோலையும் ஆண்டு தொல்லையில் அழியுமாறு. அன்றைய அரசனுக்கு அரசியலில் அமைச்சர்கள் உதவி புரிந்தனர். அவர்கள் அவனுடைய மனம் அறிந்து பழகினார்கள். இதுவே பழங்கால முடியாட்சி முறை.

குடியாட்சி முறையில் அரசு குடும்பம் என்று ஒன்று இல்லை. இருந்தாலும் அதற்கும் மற்ற குடும்பங்களுக்கும் வேறு

பாடு இல்லை. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மறைங்கள் அமைப்பார்கள். அந்த மன்றத்தார் தம் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அந்தத் தலைவர் ஆட்சிக்குமுறை [அமைச்சர் குழுவை] அமைத்துக் கொள்வார்கள். ஆட்சி பொது நன்மைக்கு ஏற்றதாக இருந்தால் அவர்களது ஆட்சி முறை நெடுங்காலம் நிற்கும். இல்லையேல் ஆட்சி உரிமை இழந்து வெளியேற வேண்டியது வரும் இதுவே! குடியாட்சி முறை.

முடியாட்சி காலத்தில் மன்னர்கள் போற்றத்தக்க உணமைகளாக இருந்ததைப்போலவே, குடியாட்சி காலத்தில் மன்றத் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் போற்றத்தக்க உணமைகளாக இருக்கின்றனர். இனிவரும் காலத்திலும் போற்றத்தக்க வாழ்மொழிகளாகவே விளங்குவார். பழங்காலத்தில் முடியாட்சி ஒரு பக்கம் வஞ்சி, மதுரை, புகார் போன்ற பெரு நகரங்களில் விளங்கி, மற்றொரு பக்கம் குடியாட்சி முறை உண்டானது. அன்றும் உள்ள மன்றங்களில் விளங்கி இருந்தது. பெரு நகரங்களில் மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தபோதிலும், நாடு முழுவதும் அவன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட உள் மன்றங்கள் [பஞ்சாயத்துக்கள்] இருந்து வந்தன. அந்த உள் மன்றங்களுக்கும் வேந்தர்களுக்கும் நேர் தொடர்பு ஒன்றும் இல்லை. வேந்தர்களின் கொடிகள் மன்றங்களில் பறக்கும். ஊரின் காவல், வழக்கு, விழா, வரி முதலிய எல்லாவற்றையும் அந்த மன்றத்தாரே கவனித்து வந்தனர். அதே அடிப்படையிலேயே இன்றைய ஊராட்சி மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாட்டுத் தலைவன் எவ்வாறு குடிமக்களின் நன்மையை சிறிதே கோளாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிவானோ அதேபோல பண்டைக்கால மன்னர்களும் ஆட்சி புரிந்தனர் என்பதை வரலாறு காட்டுகின்றது. ஆகவே வள்ளுவர் கூறுகின்ற மன்னனின்

இயல்புகள் குடியாட்சித் தலைவனுக்கும் பொருத்தம் வகையிலேயே உள்ளது என்பதற்கு சான்றுகள் உள். எடுத்துக் காட்டாக,

“குடிநீர் இக் கோவொக்கம் மானில் மன்னன் அடிதழிநீ நிற்றும் உலகு” என்றார்.

இக்குறளில் மன்னன் குடிசீராத் தழுவி அவர்களின் கருத்திற்கு தீரைய ஆட்சி புரியும் குடியாட்சித் தலைவனுடையே காணலாம். செங்கோள முறைப் படி நாட்டை ஆளுகின்ற சிறந்த குடியாட்சித் தலைவர் என்ற பெயரையே வைத்து விட்டலாம். அப்படிப்பட்ட தலைவருக்கு ஒரு பெயர் சூட்டப்பட வேண்டாமா? அதன் பொருட்டே அவனுக்கு இறை, அரசு, வேந்து, மன்னன் முதலான பெயர்கள் எழுந்தன. திருவள்ளூர் உயர்ந்த அரசியல் கருத்துக்கள் உடையவர் என்பது அவர் ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இட்ட பெயர்களில் இருந்தே அறியலாம். திருவள்ளூர் கோவோடு தின்றான், காவலன் முதலான சொற்களையும் அவர் ஆண்டிருக்கின்றார்.

குடியாட்சி முறைப்படி புதியதொரு முறைப்படி புதியதொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதானால் அதன் வலிமையும் கொண்டு வரும் தலைவருடைய [முதலமைச்சருடைய] வலிமையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய வலிமையும், தமக்கூட அவருக்கும், தனியானவர் களின் வலிமையும் சீர்தூக்கி அதைச் செய்ய முற்பட வேண்டும். தம்மால் எவ்வளவு முடியும் என்பதையும் அறிந்து அதிலே நோக்கமாக உறுதி புடன இருந்து செய்ய வல்லார்க்கும் முடியாதது ஒன்றில்லை. உலகமே காரணம் என நினைத்து அனியினைத் தொடங்கி அதை முடிக்காமல் இடைநிறுவி சோர்ந்து செல்வேண்டி வரும் என்பதை வலியுறுத்தவே கீழ்காணும் குறட்பாக்களைப் பாடினார் போலும்.

“வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான்
வினைவலியும் தூக்கிச் செயல்”
“உடைத்த தம் வலியறியார்
இடைக்கண் முறிந்தார் பலர்”
என்ற பாக்களால் தெள்ளதின் உணரலாம்.
“அமைந்தாங்கு ஒருகான்
வியந்தான் விவந்து கொடும்”

எதிர்க்கட்சியினராய் இருப்பவர் களோடு பொருந்திய முறையிலும் நடக்காமல் தன் வலிமையையும் அளந்தறியாமல், தன்னைப் பெருமையாக வியந்து கொண்டு செல்பவன் விரைவில் கெடுவான் என்பதாகும். இக்கருத்து பேரறிஞர் அண்ணாவின் கருத்தினை நினைவுட்டுவதாக அமைந்துள்ளதையும் நாம் உணரலாம். அதாவது அன்றாது கூற்றாகிய “மாற்றான் வீட்டு மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு” என்பதையே அது வலியுறுத்துகிறது.

இவ்வாறு குடியாட்சி முறையில் ஆளும் கட்சியும், ஆளும் நபரும் கடைபிடிக்க வேண்டிய முறையினையும் மாற்றிக் கட்சித் தோழர்களை மதிக்க வேண்டிய முறையினையும் வள்ளுவர் வகுத்துள்ளார். இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் பாடல்கள் இன்னும் பல இருப்பினும் அவற்றை எல்லாம் இவன் எடுத்து இயம்பின இக்கட்டுரை இன்னும் பெருகும் என்பதனால் அக்கருத்தை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

முடிவுரை
இது காறும் நாம் கண்ட சிலவற்றுள் வள்ளுவர் மக்களாட்சிக்கு எத்துனை கருத்துக் கருவூலங்களைத் தந்துள்ளார் என்பதை ஒருவாறு உணரலாம். அன்றாடைய கருத்தக் கள் சீத்தனையும் தானு எனறு

எண்ணல் வேண்டா வற்றாத அமுத னாற்றாய் அள்ளி அள்ளி எடுக்கக் குறையாமல் வந்துகொண்டே இருப்பது. ஆனால் அவை அனைத்தையும் இவன் எடுத்து இயம்ப இயலாது. ஒருசில

கருத்துக்களையே தந்துள்ளேன். சிவற்கற்பெருக்கின் ஒரு தூவாகவே அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே இக்கட்டுரையை இத்துடன் இறுதியாக்கிக் கொள்ளுகின்றேன்.

பைந்தமிழ்க் கல்வி நிலையம்

ஆற்றூர்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

அன்புடையீர்,

எமது நிலையம் குமரிமாவட்டத்தின் தலைநகர்த் தமிழ்க்கல்வி நிலையமாகும். இதில் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக **மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நுழைவு-இளம்புலவர், புலவர் வகுப்புகளும் சென்னை - மதுரைப் பல்கலைக்கழக புலவர் (P.D) (வித்துவான்) வகுப்புகளும்** தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்த ஆசிரியப்பெரு மக்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஜி.வி. சார்லஸ்.

 * செவ்வாயும் தேவலோகமும் *

..... (அ. ஆல்பர்ட் ராஜ்)

விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி வான
 சாவ உயர்ந்து விண்ணிலே தவழ்ந்து
 விபத்தக விந்தகை பல புரிந்து
 வெற்றி படைபோடுகிறது. மண்ணி
 லுள்ள மனிதன், விண்ணிலுள்ள
 கோளங்களாகப் ஓர்விறையும் திங்களை
 யும் தேவலோகமாக வணங்கிய காலம்
 மாறி, அவற்றை வெற்றிக்கொடி நாட்ட
 ஆய்வித்துள்ளது. அண்டத்தின் மூல
 முடுக்கெல்லாம் செல்ல வல்ல ஆற்றல்
 படைத்த மனிதன், தன்னைப்போன்ற
 உயிரினங்கள் வேறு எந்த சிக்கத்திலா
 வது இருக்கின்றனவா என்று ஆராயத்
 துவங்கியுள்ளான். திங்களைக் கொடி
 போற்றி மனிதன் செவ்வாயை நோக்
 கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறான்.

செவ்வாய் கிரகத்தைச் சுற்றிலும்
 42 வாயு (சுரப்பை-டை-ஆக்ஸிஜன்)

மண்டலம் அடர்த்தியாக பரவிக்க காணப்
 படுவதால் அங்கு நம்மை விடவும்
 நாகரீகத்திலும் அறிவிலும் பல மடங்கு
 மேம்பட்ட மனிதர்கள் வாழலாம் என்று
 சில விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர்.
 கழிந்த 1919 ஆம் ஆண்டு நூற்றாண்டில் மனிதன்
 விஞ்ஞானத்தில் அடைந்துள்ள மேம்
 பாட்டின் காரணமாக ஏராளமான
 தொழிற்சாலைகளும் ஆலைகளும்
 ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றி
 லிருந்து வெளியாகின்ற சமீபப்
 பொருட்களில் கரிவாயு என்ற விஷ
 வாயு பூமியைச் சுற்றிலும் வேகமாக
 பாலி வருகிறது. பூமியின் காற்று
 மண்டலத்தோடு சேர்ந்து காணப்படும்
 கரிவாயு மண்டலம் நாளுக்கு நாள்
 பெருமளவில் அதிகரிப்பதால் சூன்யம்
 நாற்பது ஆண்டுகளில் பூமியில் பல

குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள் நடை
 பெறுவது உறுதி என்று பல
 விஞ்ஞானிகளும் கருத்து தெரிவித்துள்
 ளனர். இதை அடிப்படையாகக்
 கொண்டு நோக்குவோமேயானால்
 சூப்போது செவ்வாய் கிரகத்தைச்
 சுற்றிலும் பலத்த கரி வாயுமண்டலம்
 வியாபித்திருப்பதாக புலகப்படங்கள்
 காட்டுவதிலிருந்து அங்கு நம்மை
 விடவும் அறிவிலும் நாகரீகத்திலும்
 மேம்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டி
 ருக்கின்றனர் என்றுநாம் அறுதியிட்டுக்
 கூற முடியும்.

மனிதன் இராக்கெட்டின் உதவியால்
 பிற கோளங்களுக்குச் செல்வதைப்
 போன்று பிற கோளங்களிலிருந்தும
 பூமியை நோக்கி பல ஆராய்ச்சிகள்
 நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை
 மீசபத்தில் ரஷ்ய விஞ்ஞானிகள் மெய்ப்

பித்து உள்ளனர். நம்மில் பலரும்
 ஆகாயத்தில் பறக்கும் தட்டை அடிகளடி
 பார்ப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அண்மை
 யில் ரஷ்யாவிலுள்ள ஒரு ரடார் கருவி
 யில் (Radar) ஒரு பறக்கும் தட்டின்
 அதிர்வு ஒலி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.
 அதை தொடர்ந்து ரஷ்ய போர்விமான
 மொன்று பறக்கும் தட்டை பின்பற்றிச்
 சென்றுள்ளது. சிறிதுதூரம் சென்றபின்
 அது திடீரென்று மறைந்து விட்டதாக
 வும் அகதப்பற்றிய விபமான செய்தி
 களை கூறிய தீயலவீலலை என்றும் ரஷ்ய
 செய்தி ஒன்று கூறுகிறது.

மனிதன் பிற கோளங்களில் சென்று
 இறங்குவதைப் போன்று பூமிக்கும் பலர்
 வந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு பல
 சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. சகாரா
 பாலைவனத்தில் ஓரிடத்தில் கண்டுபிடிக்
 கப்பட்ட உருவச் சிபிசெயொன்று தற்

S. M. ALEXANDER,
ALEX SOUNDS & ALEX CYCLE MART,
 Hire goods, supplies for Marriage, Tea party, Meeting etc.
KARUNGAL.

டீட், மேஷ் வீரிப்பு, கிளாஸ், சேயர்,
 முதவியவை வாடகைக்கு கொடுக்கப்படும்.
 உரிமையாளர்: S. M. அலக்ஸாண்டர், கருங்கல்.

பொருத்திய விண்வெளிப் பயணிகளின் (Astronauts) ஆடையோடு கூடிய அமைப்பை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. அந்த உருவச்சிலையின் தலையின் மேற்பாகத்தில், தற்போதைய இராக்டெட்டில் பொருத்தப்பட்டுள்ள டெலிவிஷன் ரியலின் அமைப்பு தெரிகிறது. மேலும் சகாரா பாலைவனத்தில் சில இடங்களில் விமானம் போன்ற பெரிய ஊர்திகள் வந்து நிறுங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டது போன்ற பெரிய பாதைகளும், தளங்களும் காணப்படுகின்றன என்றும் கடுமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவை யாவும், பூமியைப்போன்ற பிற கோளங்களிலிருந்து சிலர் பூமிக்கு வரக்கூடிய வழி வந்தனர் என்பதை

தெளிவுறுத்துவதாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு வான ஊர்தியில் வந்த மனிதனைத்தான் தமிழ்மக்கள் தேவர்கள் என்று அழைத்தனர் என்று நினைக்க வேண்டியுள்ளது. மனிதன் வாழும் பூமி, பூரீலாகம் என்று அழைக்கப்படுவது போல, தேவர்கள் வாழ்ந்த கிரகம் தேவலோகம் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். தேவர்கள் தாங்கள் நினைத்த காரியத்தை நினைத்தபடி செய்யவல்ல திறமை படைத்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும், ஒவ்வொரு வகையான வாகனங்கள் உண்டென்றும் அவர்களில், கணரர் கீம்புருடர், யட்சரர் என பல இனத்தவர் உண்டென்றும் தமிழ் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றை வெறும்

கட்டுக்கதை என்று கூறி தள்ளிவிட முடியாது. விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு நோக்கின அவற்றின் உண்மை தெளிவாக விளங்கும்.

நாம், செவ்வாய் கிரகத்தில் மனிதர்கள் உண்டென்றும் அவர்களே தேவர்களென்றும் வைத்துக்கொள்வோம். தேவலோகமாகிய செவ்வாய் கிரகத்தில் உள்ள தேவர்களின் விஞ்ஞான அறிவு வளர்த்ததன் காரணமாக அவர்கள் பூமியே நோக்கி பலமுறை ஆள் இடலாத இராக்கெட்டுகளை விட்டு பல சோதனைகள் நடத்திய பின்னர் கடைசியாக மனிதன் சலந்திபூச்சி வடிவ ஊர்தியில் (Spider like-lunar module) சந்திரனில் இறங்கியதைப்போன்று; மயில் வடிவ வாகனத்திலோ, காளை வடிவத்திலோ, எருமைக்கடா வடிவத்திலோ உள்ள ஊர்திகளில் ஒன்றிரண்டு தேவர்கள்

பூமியில் வந்து இறங்கியிருக்கலாம். பூமியிலுள்ள அன்றைய மனிதன் மிகவும் அறிவிற குறைந்தவனானதால் அவர்களைக் கண்டு பயந்து வணங்கியிருக்கலாம். அவர்களையே கடவுள்கள் என்றும் கடவுளின் அவதாரங்கள் என்றும் கருதிவிட்டான். அறிவற்ற மனிதன் தான் கெட்டதோடு தன்சந்தியார்களையும் நம்பச் செய்துவிட்டான். அறிவற்ற மனிதர்கள் சுயமாக, தானாக சிந்திக்கும் திறன்ற விவங்குகள்; கண்மூடித்தனமாக எதையுமே நம்பும் மாண்டிப்பற்றிப் பிண்டங்கள்— விஞ்ஞானம் விண்ணைத்தொடும் இந்நாளிலும் மோட்சம், நாகா, மறுவுலகம், மறுபிறவி என்றெல்லாம் எண்ணி, ஏங்கித் தன்போனான நேரத்தை சினிமா பின்னப்படுத்துகிறார்கள். எனவே, அவர் தம் அறிவின் குறைமை! சிந்தனையின் வீழ்ச்சி!

தி தங்கம் சிட்டி பண்ட்,

கருங்கல்.

சிட்டி விளம்பரம்

வெளியீடு எண் 3/1972.

12,000 ரூபாய் முதலாளி எமது 9-வது மாதச் சீட்டு ரொக்க ஜபில் ஆரம்பமாகிறது. 7-2-1972 முதல் அந்நேரம் சேர்க்கப்படும்

தி தங்கம் சிட்டி பண்ட் மானேஜர் K. தங்கையன் நாடார் ரொக்க ஜபில் ரூபாய் 12000 முதல் வைத்து 40 மாதங்களில் முடிக்கக்கூடிய மாதச் சீட்டு 1972-ல் 24-ம் மார்ச் தமீழ்நாடு சிட்டி சட்ட திட்டங்களின் கீழ் கருங்கல் சிட்டி பதிவாளர் அலுவலகத்தில் 1972-ல் 3-ம் மார்ச்சு பதிவு செய்து, உட்கட்ட முடிவெடுத்திருக்கும் விபரத்தை மீச்சியுடன் தெரியப்படுத்துகிறோம். தங்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் இயன்ற பங்குகள் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

கருங்கல், 16-2-1972.

இங்ஙனம் அனைவரது ஆதரவையும் நாடும், K. தங்கையன் நாடார்.

அகஸ்தியர் விலாசம்

* சித்த வைத்தியசாலை *

K. ராமையா வைத்தியர் (சண்) & பொன்னையா வைத்தியர்
கொல்லாவிலாசம் - கருங்கல் (P. O.)

Reg. No. 567

இவ்விடம் பிளவை சம்பந்தமான ரோகங்களும் வறமம், வாதம், குடும்ப, வறட்சி, பித்தம் முதலிய ரோகங்களுக்கும் செம், வேதியம், ரசாயனம், குரணங்களும், தைல வகைகளும், கல மூலமுறையில் தயாரித்து சித்திசை அளிக்கப்படும். மேலும், சகஸ்வரதி தைலம், காயத்திரமேனி தைலம், குறுந்தொட்டி தைலம், குல தைலம் ஆட்டின் பால் தைலம், சந்தன தைலம், கோழிசெய், முக்கட்டு, காயசர்வாங்கம், முதலிய எளிய மீடம் எப்பொருதும் கிடைக்கும்.

* மண் டை பிளிசத்தால் கண்ணீர் வடிதல், காது உள்சல், மூக்கிலிருந்து மஞ்சள் சளிவடிதல், ஒழுத்தலைக்குத்து, இவைகளுக்கு பிளிச தைலம் மிக முக்கிய மசனது.

பிரதானமாக, மண் டை குடும்ப, தத்த குடும்ப, கரணிகுடும்ப இவைகளுக்கு குளுகுரத்தலை இவ்விடம் கிடைக்கும். மற்றும், பிளவை நீருகள், வாத நீருகள், சிகப்பு நீருகள், குடும்ப நீருகள் முதலிவைகளை நேரில் கண்டு சித்திசை அளிக்கப்படும்.

കുമാരനാശാൻ

വിദ്വാൻ കെ. ഗംഗാധരൻ

കേരളം മനോഹരം
സസ്യ ശൃംഗളാരാമം
കോമളം കലാചാര
പുഷ്പിയാൽ വിദ്യാധനാൽ!

രമ്യമാ മിതിൻ സുതൻ
വന്ദ്യനാ മഹാകവി
കൽമന്ദ മകരവാനൻ
പാടിയ പുംസു കോകിലം

ശ്രദ്ധ കോമള മാമി
മാൺപെഴും സാഹിത്യത്തി—
നന്നത രൂപം നൽകി
തുഞ്ചത്ത രാമാനുജൻ

നവ്യമാ മലയാള
കാവ്യധാരയെപ്പാക്കി—
ലിനത്തിൻ പിതാവത്രേ
പുജ്യ പാനോമാശാൻ.

ആ മഹോന്നതൻ ത്യാഗി,
കമ്മയോഗിയാം ധീരൻ
സ്വാതന്ത്ര്യ ഭേദനായ
ഭാസുര മഹാകവി;

ഭേദ്യരാം ജനതയും
ഭാഷയും വളരവാ—
നേതൃമേ സഹിച്ചിതു
ജ്ഞാനിയാം മഹാഭക്തൻ!

ജാതി തൻ കൊടുമയാൽ
കേരളം കേഴുന്നതും
നിന്ദ്യമാ മനാചാരം
താണുവ മാടുന്നതും

കണ്ടുടൻ ശോകാർത്തനായ്
പാടിയക്കലാകാരൻ
മന്നിടം ശുഭോ ജാല
വിദ്വേവ രംഗം കണ്ടു.

നീറമാ കലാപുത്തിൽ
നിന്നു മുരവിച്ചതാം
'കരുണ' 'പ്രരോദനം'
'സീത'യും 'കയിൽ' പ്പെണ്ണും

ജാതിയെ ഹോമിക്കുവാൻ
'ചണ്ഡാല ഭിക്ഷുകി'യും
'ഭരവസ്ഥ'യും നൽകി
ആ വന്ദ്യനഗ്ഗമൻ.

അദ്ധ്യാത്മ സംസാരത്തിൻ
ലീലകൾ കാട്ടും ദിവ്യ
'ലീല'യും 'നളിനി'യും
പ്രേമത്തിനൊളി വീശും

'പുഷ്പവാടി'യും പിന്നെ
'സൗന്ദര്യ ലഹരി'യും
നിസ്തല പ്രഭോ ജല
സുന്ദര സുന്ദരം താൻ.

എങ്ങുമേ മനോജ്ഞമാം
ഗീജ്ഞിതം പൊഴിച്ചൊരീ
നവ്യമാ യുഗത്തിന്റെ
ദിവ്യനാം കലാകാര!

ഭക്തിയും കരുണയും
നിർമ്മല പ്രേമം ത്യാഗ—
മൈത്രയോ രാഗം മീട്ടി
യിന്നു നിൻ മണി വീണ!

വിശ്വത്തിൻ മണി ദീപ
മാകിയ കമാരനെ
നൽകുവാൻ കനിഞ്ഞൊരു
കൈരളി! നമസ്കാരം

ആഗതൻ മുകളുണ്ടു—
ളാകവേ വിതുമ്മാ
ശാശ്വത കമാരനായ്
ഞങ്ങൾ തൻ കരാജലി.

Quality
IS OUR SPECIALITY

MITRANIKETAN
PRINTERS & PUBLISHERS
PHONE: KATTAKADA 45
VELLANAD P. O. TRIVANDRUM DIST.

ആശാദംഗം

എ. ശ്രീദേവി

അയാൾ ഉണർന്നു. കളിതം രോമകൃപങ്ങൾ ഉള്ളിലൂടെ അരിച്ചുകയറിപ്പോലാ വിറയലനുഭവപ്പെട്ടു. പിന്നെത്തുടങ്ങിയ ഉടുമുണ്ടിന് ആ ചെലിഞ്ഞ ശരീരത്തിലിഴഞ്ഞു കയറുന്ന തണുപ്പുകറാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ നെട്ടുകി ചുരുങ്ങുകിടന്നു. കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ, ഒടിച്ചുകത്തിയ ഓലപ്പുറയിലെ വലിയ വിള്ളലിലൂടെ പുറത്തേക്കുനോക്കി. വിസംബരിലെ മണലിൽ നനഞ്ഞു തണുത്തു വിറയ്ക്കുന്ന നന്നു രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങൾ ദീനതയോടെ താഴേക്കു നോക്കിനിൽക്കുന്നു. കിഴക്കു വെള്ളിരേഖകളുടെ നേർത്ത പാടുകൾ.

അയാൾ എണീറ്റിരുന്നു. കീറിപ്പഴുകിയ പായ് തെറ്റുത്ത് ഒരു മുഖയ്ക്കു നീക്കിയിട്ടു. പുറത്തു ലോകം ചലനാത്മകമാകുന്നതേയുള്ളൂ. ഔസേപ്പിന്റെ വിട്ടിലെ വലിയ പൂവന്റെ നീട്ടിയുള്ള കൂവൽ കേട്ടു. പടിഞ്ഞാറേതിലെ, തറപറയാതെ മേൽകൂരയിൽ നിന്നും ചുമയ്ക്കും, കട്ടികളുടെ കരച്ചിലും കേട്ടപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായി.

എണ്ണ വററിയ ചിമ്മിനി വിളക്കു അയാൾ കത്തിച്ചു. നേർത്ത പ്രകാശത്തിൽ, പുരയിലൊരു കോണിൽ കൈക്കുത്തിനെ മാറോടണച്ചു ചുരുങ്ങുകിടക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ മെലിഞ്ഞരൂപം കണ്ടു. തൊട്ടടുത്തു ആറു ഏഴു വയസ്സായെങ്കിലും അഞ്ചു വയസ്സിന്റെ മാത്രം കൊഴുപ്പുള്ള കണ്ണുങ്ങൾ.

ദുഃഖത്തിന്റെ മാറാലകൾ ഹൃദയത്തിൽ കരുക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അയാൾ അവിടെത്തന്നെ കത്തിയിരുന്നു, പലതുമോർത്തുകൊണ്ടു്.

പരിസരങ്ങളിൽ ശബ്ദങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. ചുലിന്റെ ചെറു സംഗീതം ബെളിയിൽ നിന്നും കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ഭാര്യ കിടന്നിടത്തേക്കുനോക്കി, അവളെ നീറ്റു പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവുംമൊന്നും അവളെ കൃത്യനിയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പിന്തിരിപ്പിക്കാറില്ല.....

കട്ടികൾ എണീറ്റിയിട്ടില്ല. ഒട്ടിയ വയറുകളുമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ കൊച്ചു മുഖങ്ങളിൽ ശാന്തതയുടെ പ്രകാശം വെക്കും. അവരോർക്കുന്നുണ്ടാവൂ. ഇന്നത്തെ പ്രഭാതം തങ്ങളുടെ സ്വപ്നസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പുലരിയല്ലെന്നോ.

“അച്ഛാ ഞങ്ങളും സ്ത്രീകളിൽ പോണം. അപ്പറത്തെ രാജനും ശശിപോണല്ലോ. പൊന്യോ. സ്റ്റേറ്റും വാങ്ങിത്താ അച്ഛാ.”

ആറു ഏഴു വയസ്സു കഴിഞ്ഞിട്ടും സ്ത്രീകളിൽ പോകാൻ പറയാത്ത മക്കളുടെ അപേക്ഷകൾ.

“ശരി, മക്കളെ, രണ്ടു ദിവസം കഴിയട്ടെ”

ഒഴിവു കഴിവു പറയാൻ ശ്രമിച്ചു.

“രണ്ടു ദിവസം കഴിയട്ടെ. അച്ഛൻ എന്തും പറഞ്ഞു പററിയുന്നു. തികളാഴ്ച ഞങ്ങളും പോവും. പൊന്യോ. സ്റ്റേറ്റും വാങ്ങിത്താ അച്ഛാ.”

“വാങ്ങിത്തരാം. തികളാഴ്ച ആവട്ടെ” തികളാഴ്ച വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. അയാൾ ഞെട്ടലോടെ ഓർത്തു. തന്നിട്ടു വാപ്പ പാലിക്കാൻ കഴിയുമോ.....

തലേന്നു വലിച്ചിട്ടു. വച്ചിരുന്ന മുറിബീഡി കത്തിച്ചു ചുണ്ടിൽ ചേർത്തു മുൻനിന്നു നടന്നു. മുന്നിൽ കൂറ്റൻ കരിമ്പനകൾ.....പട്ടിണിയുടെ പിശാചല്ലെ ആ കരിമ്പനകൾ.... അയാൾ മുന്നോട്ടു നടന്നു. സൂര്യൻ ചുട്ടുകിടന്നു.

വീട്ടിൽ കണ്ണുങ്ങളുണർന്നു കാണാം. അടുക്കളത്തിണ്ണയിൽ വെക്കു പൊട്ടിയ പിഞ്ഞാണുണ്ടും മുന്നിൽ വച്ചു ആത്തിയോടിരിക്കുന്ന അവൾക്കു എന്തു സമാധാനമാണം ഭാര്യ നൽകുക.....

അയാളുടെ പിതൃഹൃദയം വിങ്ങി. കഞ്ഞിക്കുഴലത്തിൽ ഒറവറൊകിലുണ്ടാവാതിടയില്ല. തലേന്ന രാത്രിയിലെ അന്തഃശത്തെപ്പറ്റിയോർത്തു.

വെറും കപ്പു പഴുങ്ങിയതു, വെള്ളവും. ആ കപ്പു കടം വാങ്ങിയ കഥ ഭാര്യയോടു പോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തലേന്നു ചന്തമുക്കിൽ, കപ്പുക്കച്ചവടക്കാരൻ വറീതു വില്ലനക്കിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ ചെറിയൊരാൾഗാസത്തിന്റെ നേർത്ത കിരണം തെളിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസത്തേക്കു കൂടി കപ്പു കടം വാങ്ങാം, വിറകു കീറിയോ, മാളികയ്ക്കിലെ കൊച്ചുതയോടു കടം വാങ്ങിയോ കാശ് കൊടുക്കാം.... വറീതിൻറടുത്തേയ്ക്കു നടന്നു. തന്നെക്കണ്ടിട്ടാവണം, വറീതു മറുവശത്തേയ്ക്കു തല തിരിച്ചു, തീരെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ കച്ചവടം തുടർന്നു. മനസ്സിൽ മിന്നിയ പ്രകാശകിരണം നിറം മങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, കടലിൽ പട്ടിണികൊണ്ടു വലയുന്ന കട്ടികളെക്കുറിച്ചോർത്തു. അഭിമാന പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ ഒതുക്കി വച്ചു വറീതിൻറടുത്തേക്കു നടന്നു.

“വറീതേ..... ഇന്നും കൂടി കപ്പു കടം താ. നാളെ വിറകു വെട്ടിയെങ്കിലും കാശുതരാം. തീരെ നിവർത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടാ.”

“എനിക്കും തീരെ നിവർത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടാ ഞാനീകച്ചോടത്തിനിറങ്ങിയതു്. കണ്ടവർക്കെല്ലാം കടം കൊ

ടുത്തേച്ചിരുന്നാൽ എന്റെ പെമ്പറനോത്തിയും കട്ടികളുമാ പട്ടിണിയാവുന്നതു്.”

“അല്ല ദേവു കാണിക്കൂ വറീതേ..... സത്യമായിട്ടും ഞാൻ കാശു വേഗം തന്നേയ്ക്കാം.....വിറകു വെട്ടിയിട്ടാണെങ്കിലും.....”

“ഓ.....താനൊന്നു ചുമ്മാതിരി. ഉണങ്ങി വരണ്ട ഒരു ചില്ലിക്കൊമ്പു പോലും കൈകൊണ്ടൊടിക്കാൻ കഴിയാത്ത താനാണു് കോടാലിയെടുത്തു് വിറകു കീറുന്നതു്.....”

വറീതു വീണ്ടും എന്തൊക്കെയോ പുലമ്പിയെങ്കിലും അയാളുനൊന്നും കേട്ടില്ല. തന്റെ കഴിവു കേടിന്റേലാണു് വറീതു വിറകു ചുണ്ടിയതു്, ഒരു ചില്ലിക്കൊമ്പൊടിക്കാൻ കഴിയില്ലെത്ര.

എത്രയെത്ര കീറാ മുട്ടികൾ നിഷ്പ്രയാസം വെട്ടിക്കീറിയവനാണു താൻ. ഉരുകു പോലുള്ള ശരീരവും ഉറച്ചു പേശികളുണ്ടായിരുന്ന കാലം. കിഴക്കു വെള്ള കീറുമ്പോൾ മഴുവു തോളിലേറി തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു നടക്കും; വെട്ടു വഴികളിലൂടെ.

“വിറകു കീറാനങ്ങോവിറകു.....?”

ഉറക്കായുള്ള ആ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ വീടുകളിൽ നിന്നും വീട്ടുകാരികൾ പുറത്തേക്കിറങ്ങിവരും.

“ഈ വിറകൊന്നു കീറിയിട്ടേക്കു കേൾവാ”

നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ടു വലിയ തടികൾ ചീളുകളായി തെറിക്കും. ഓരോ വീട്ടിൽ നിന്നും കറയാതെ ഒരു രൂപയെങ്കിലും കിട്ടും. പത്രങ്ങളു മണിക്കു മുമ്പേ ജോലി തിരിയാക്കിയേ തീരൂ എന്നയാൾക്കു നിണ്ണസമാണം. മടിക്കത്തിൽ അഞ്ചുട്ടു രൂപയുമായി തിരിച്ചു നടക്കും

സോൾ ഹൃദയം അഭിമാനവിളംബരമായിരുന്നതായിരുന്നു.

കപ്പലപ്പുറംവടക്കാരൻ വാതിലിന്റെ ഭാഗ്യ ഭരിതൻ പറഞ്ഞു.

"ആണുങ്ങളായാൽ കേശവമെട്ടനെപ്പോലെയാണിരിക്കണം. എന്തൊരു ചുറ്റും ബോലിപ്പം". കള്ളക്കുറ്റക്കാരൻ കേശവമെട്ടനെ കണ്ടു പാറിക്കൊണ്ടു."

എത്ര ദിവസം താൻ അവിടം വിറകു കീറി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാശി വാങ്ങാതെ.

അയാൾ തന്റെ ശോഷിച്ച കൈകളിലേയ്ക്കും ശരീരത്തിലേയ്ക്കും നോക്കി. എത്ര ഉഷ്ണമായിരുന്നു കൈകൾ..... ഇനിയ.....തളൻ പോയിരിക്കുന്നു..... ഇന്നു താൻ ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവനായിപ്പോയോ..... ഉള്ളിൽ വിശ്വസ്യമില്ല.

"ഈ കപ്പലുമെട്ടെ" പൊയ്ക്കാ കേശവമെട്ടന്റേതായിരിക്കണം വിശ്വസ്യമായിരിക്കണം അതിരിട്ടുണ്ടാവാം....."

അയാൾ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നു. മുന്നിൽ കക്കു കപ്പൽ നീക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. മുന്നിലേക്ക് നോക്കി അയാൾ കെട്ടി വീട്ടിയ കപ്പൽ നോക്കി. അയാൾ നല്ലവനായ വാതിലിനോടുള്ള നന്ദി ഹൃദയത്തിൽ തുളുമ്പി നിന്നു. എന്തൊരു പരത്താലും അവൻ ഹൃദയമുള്ളവനാണ്. പാവപ്പെട്ടവനെ പാവപ്പെട്ടവന്റെ ദുഃഖമറിയാം.....

കുറുപ്പൻ ബാഗ്ഗാവിന്റെ ഗോറിനടുത്തായിപ്പോയി ചിന്തകൾക്കു വിരാമമിട്ടു. മുമ്പാകെ അവിടുത്തെ പതിവു വിറകുവെട്ടുകാരനായിരുന്നു താൻ. ഈ വഴി വന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നാളുകൾ കരകൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.....

അയാൾ വടക്കു വശത്തേയ്ക്കു നടന്നു. അടുക്കലായി ലക്ഷ്മി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ തിരികെ.

"കൊച്ചമ്മയെവിടെ?"

"അകത്തൊണ്ണൂറ്." അതും പറഞ്ഞു അയാൾ വേഗം അകത്തേക്കു പോയി, അയാൾ കാത്തു നിന്നു.

"എന്താ കേശവംരാവിലെ.....?"

പന്തലത്തു ശബ്ദം കേട്ടയാൾ തലയുയർത്തി നോക്കി ദാരിദ്ര്യദുഃഖമറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത, തടിച്ച് കൊഴുത്ത, കെട്ടു വള്ളം പോലുള്ള കൊച്ചമ്മ മുന്നിൽ.....

വാക്കുകൾ തന്നെ തോല്പിക്കുന്നില്ലേ, അയാൾക്കൊന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വെറുതെ ചിരിച്ചു.

"ഏതായാലും നീ വന്നതു നന്നായി. ആ തടിയൊന്നു കീറിയിട്ടേച്ചുപോ. ലക്ഷ്മി.....ആ കോടാലിയിലെടുത്തു കൊടു." "

തുഷ്ടിച്ച കൈകളിൽ കോടാലി ഏറ്റുവാങ്ങുമ്പോൾ കടിയിൽ പുസ്തകത്തിനും, സ്റ്റേറ്റിനും കാത്തുനിൽക്കുന്ന മക്കളുടെ ചിത്രം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. ദുർബ്ബലമായ ആ കൈകൾക്ക് നീമിഷം കൊണ്ട് അല്പം ബലം വെച്ചു. അയാൾ ആഞ്ഞു വെട്ടി കൊച്ചമ്മയോടുള്ള വെറുപ്പു അല്പനേരത്തേയ്ക്കു മറന്നു. മക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തമാത്രമാണ് മനസ്സിൽ.

വിറകു കീറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തല ചുറ്റുന്നതു പോലെ തോന്നി. കണ്ണുകൾക്ക് മഞ്ഞളിപ്പ്. അയാൾ ചുവർ ചാരമായിരുന്നു. വേലക്കാരി ലക്ഷ്മി നൽകിയ പഴങ്കഞ്ഞി കടിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണം അല്പം മാറി. അല്പം ചുട്ടു വെള്ളം കിട്ടിയെങ്കിൽ! അയാൾ ഗ്രഹിച്ചു. ഇല്ല; ആ വലിയ വീട്ടിൽ നിന്നും ചുട്ടു വെള്ളം കിട്ടുകയില്ല.

അയാൾ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. ഏറെ നേരം.

"എന്താ ശങ്കരാ" ... കൊച്ചമ്മ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

"പഴങ്കഞ്ഞി കിട്ടിയില്ലേ. എന്താ വോക്കുണ്ടാതു?"

"പഴങ്കഞ്ഞി കിട്ടി കൊച്ചമ്മേ... പക്ഷെ കൂലി കിട്ടിയില്ല."

"പിന്നെ വിറകുകീറുന്നതിനു വേറെ എന്താണു കൂലി?"

"മുമ്പ് അരമണിയൂർ വിറകു കീറുന്നതിനു ഒരു രൂപ എനിക്കിവിടെ നിന്നുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്."

"അത് പണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിന്നെക്കൊണ്ടൊന്നിനും വയ്യ."

"വയ്യാഞ്ഞിട്ടാണോ...ഞാനി വിറകുകീറിയത്."

"തർക്കമൊന്നും വേണ്ട. ഇവിടെ രൂപയൊന്നുമില്ല. പൊയ്ക്കൊടു", അവർ അകത്തേക്കു നടന്നു.

"കൊച്ചമ്മേ....."

അയാൾ ദീനതയോടെ വിളിച്ചു. അവർ തിരിഞ്ഞു നിന്നു, ക്രമം വെട്ടി.

"എനിക്കു കൂലി വേണ്ട. പത്തു രൂപ കടമായിട്ടുതന്നു കൊച്ചമ്മേ...ഞാൻ ജോലി ചെയ്ത് കടം വീട്ടിക്കൊള്ളാം."

എന്റെ കട്ടികൾ....."

"ഓ, എന്താ കട്ടികൾക്കു."

"എന്റെ കട്ടികൾക്കു സ്ത്രീകൾ പോണം. പുസ്തകവും സ്റ്റേറ്റും വാങ്ങാനാണ്....." ഗദ്ഗദ് വാക്കുകളെ തടഞ്ഞു.

"ഓ ഇനി വിറകു വെട്ടുകാരൻ കേശവന്റെ മക്കളെ പഠിച്ചാണു മയിലേട്ടന്മാരുകാൻ പോണതു?"

അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞിട്ട് അകത്തേക്കു നടന്നു. ആ തടിയിലൂടെ വണ്ണമുള്ള കാലുകൾ അകത്തേക്കു വലിയുന്നതും നോക്കി കര നേരം നിന്നു. പിന്നെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. മനസ്സിൽ പ്രതീക്ഷയുടെ പള്ളു കൊട്ടാരം തകർന്നു മരുന്ന ചെങ്കെട്ടു. ചെമ്മൺ നിറഞ്ഞ നിറത്തിലൂടെ അയാൾ ലക്ഷ്മിയില്ലാതെ നടന്നു. വെയിലുറച്ച തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ക്ഷീണവും കിരപ്പും കൊണ്ടു അയാൾ ആകെ അവശനായെങ്കിലും നടത്ത തുടന്നു.....

ഹൃദയത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ പുകയുന്നു. ആരോടൊക്കെയോ പകു വീട്ടാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ പാവപ്പെട്ടവന്റെ കട്ടികളുടെ ന്യായമായ അഭിലാഷകരണ കളെപ്പോലും മുളയിലേ നുള്ളിക്കളയുന്ന സമുദായ നീതി.....

അയാളുടെ ചിന്തകൾ ചുട്ടുപിടിച്ചുകയായിരുന്നു. അന്താരോഗ്യം മരണം അയാൾ വേഗം വേഗം നടന്നു.

വെട്ടുവഴികൾ വിട്ടു ടാറിട്ടു നോഡി ലിറങ്ങി. വാഹനങ്ങളും ആളുകളും വല്ലാത്ത തിരക്കു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു നോഡിൽ. അള്ളുട്ടത്തിൽ സ്ത്രീകളെ കണ്ടപ്പോൾ രോഷാഗ്നി കൊണ്ടു ജ്വലിച്ചിരുന്ന അയാളുടെ ഹൃദയം പെട്ടെന്നു തണുത്തു. അയാൾ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളെക്കുറിച്ചൊന്നും അച്ഛൻ സ്റ്റേറ്റും പുസ്തകവും വാങ്ങി വരുന്നതും കാത്തു കടലിനുമുമ്പിൽ അവർ നില്ക്കുന്നു.

അയാൾ ചില തീരുമാനങ്ങളെടുത്തു.....

തന്റെ മക്കളെ സ്ത്രീകളായെക്കൊണ്ടു എങ്ങനെയെങ്കിലും ...! എങ്ങനെയെങ്കിലും..... ഓ... ദൈവമേ.....എങ്ങനെയെങ്കിലും.....!

ചിന്തയിൽ സ്ത്രീകൾ പോകുന്ന തണുത്ത കട്ടികൾ മാത്രം. കണ്ണുമുന്നിൽ സ്ത്രീകൾ പോകാൻ മുറവിളിക്കുന്ന തന്റെ മക്കളല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല.....

"അച്ഛൻ വരുന്ന മക്കളേ, നിങ്ങളെ സ്ത്രീകളായെക്കാൻ....." അയാൾ സകലതും മരണ വേഗത്തിൽ നടന്നു. ഭാരം കയറിയ ലോറി ചിരിപ്പാഞ്ഞു വരുന്ന ശബ്ദം അയാൾ കേട്ടില്ല:.....

പക്ഷെ നിറത്തിലൂടെ നടന്ന ആളുകൾ ലോറിയുടെ ചക്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞെരിഞ്ഞമൻ ഒരു ഭാഗ്യഹിനന്റെ അവസാനത്തെ ദീനരോദനങ്ങൾ കേട്ടു; ആ പാവപ്പെട്ടവന്റെ വലിയ അഭിലാഷങ്ങൾ ഞെരിഞ്ഞു മണ്ണടിയുന്ന ശബ്ദം..

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതിമ

സുമതി രവീന്ദ്രൻ

കർമ്മശൃംഗം വാഴ്ത്തലും
വീക്ഷിപ്പൂ! നേതാക്കന്മാർ
കരിയെ, 'ശ'മശാനമോ-
രമ്പലമായ' മാറണം!

ജനിച്ചു മരിച്ചവർ
പിന്നെയും വെണ്ണക്കല്ലിൽ
മനോഹര പ്രതിമയായ്
തെരുവിന് നാമങ്ങളായ്.

അവർ തൻ പേരിൽ പുത്തൻ
നാണയമിറങ്ങുന്നു;
അവർ തൻ തപാൽ മുദ്ര
വരണം പിറന്നാളിൽ!

അങ്ങനെയവരുടെ
ഭൗതിക സുരണയിൽ
മുങ്ങിനാശമായിട്ടു-
ച്ചെത്തുപോകുന്നു.

നേതാവെപ്പിന്നിൽ നിന്ന
കത്തിയൊരനയായി
നേരേ ചെന്നുവന്നാൽ-
രമ്പലം പണിയുന്നു!

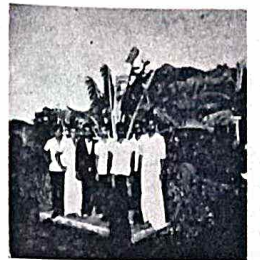
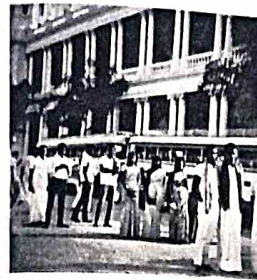
വിശ്വഹത്തിനു പിന്നിൽ
കത്തിയും സൂക്ഷിച്ചവൻ
നിശ്ചല, മനുഗ്രഹം
രണ്ടുമേകുന്നു നേരേ

ഗുരുവേ രക്ഷിക്കുകി-
ശ്ശിഷ്യരിൽ നിന്നും: പക്ഷെ-
ഗുരുവാരുള്ള പാരി-
ലങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടോൻ?

ആരൊരാൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു
കോവിലിൽക്കണ്ണാടിയാ-
ന്നാരൊരാൾ കാട്ടിത്തന്ന-
തിശനെ നമ്മിൽത്തന്നെ.

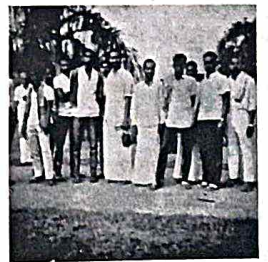
ദൈവാംശ സംഭ്രംതനം
മാനുഷനിലോ വേറെ
ദൈവവും ജാത്യചാര-
ദേവമെന്നാരോതി?

ആ മഹാനുടെ യോർമ്മ-
യ്ക്കുയർത്തു സൃഷ്ടിയത്തിൽ
സ്നേഹത്തിന് വെണ്ണക്കല്ലിൽ
പൂർണ്ണകായമാ രൂപം.

EXCURSION TO

OOTY & MYSORE

“ശിമില ഘൃദയം”

E. നാഗരമ്മ

ഏകതന്ത്രിയാം — വീണയുമേന്തി
മുകുമായീ — രജനിയിൽ
ജീവിതത്തിൻ — അനന്തമായുള്ളൊ-
രീവിശാലമാം — വീഥിയിൽ
നില്പതെന്തിന്? — നില്പതെന്തിന്?
ആതുരത്തിൽ — അലകളുമായ്
നീലനീല മിഴി — ജീലിയിൽ
ലോലമാം നീർപ്പള്ളുകുമായ്
ആതിര മലർത്താരമെന്നപോൽ
ആരെയോ കാത്തു നിൽപ്പു നീ?
വേദനകളുറഞ്ഞു കൂടിടും
ജീവിതത്തിൻ വനികളിൽ
നിൽക്കയാണു നീ, നിൽക്കയാണു നീ
കെട്ടുപോയി നിൻ കൈത്തിരി
നിന്റെ വീണ വിമുകുമായ്ത്തീൻ
നിന്റെ ഗാനമോ നിദ്രയായ്!
നിന്റെ കണ്ണീർപ്പള്ളുകുപോലുമീ
മണ്ണിൽ വീണു തകർന്നുപോയ്!

“അമാന്റെ മരണശേഷം ഞാൻ ആ വീട്ടിൽ ഭരണിപ്പറായി. ചിറമ്മ വേറൊരു വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും എന്ന് വെറുത്തു. എല്ലാവരും എന്ന് ആരായിട്ടു പോന്ന എന്റെ സുരോത്സർ എന്തെന്നോടൊന്നി എന്ന് കൈവിട്ടു പോയി. അദ്ദേഹം മരിച്ചു.”

അ: എന്തു! കേരളൻ അതുതന്നെ ബാധനായി.

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടു കൂടി എന്റെ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു. സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാനും ആരും ഇല്ലാതായി. അതിനശേഷം ഞാൻ ഒരു ഭാര്യയെക്കൊണ്ടുവന്നു. അതിനായിട്ട് ഈ ആശുപത്രിയിൽ കടന്നു കൂടി. എല്ലാവരും എന്റെ കണ്ടപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചു. ഒരു ഒരു മാറ്റമാണ് ഇത്. ഭയപ്പെടാതെ എന്റെ അവിടെ നിന്നും അങ്ങുപോകാതെ!” അവൾ ഡോക്ടറുടെ കാലിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം അവളെ പിടിച്ചെടുത്തുപിടിച്ചു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ പറഞ്ഞു.

“ശ്രീകലേ, നി വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ സുരോത്സർ മരിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രം. കാൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു വനെ നി ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല, എന്ന് അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മരിച്ചു പോയി എന്ന് നിന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ അദ്ദേഹം വേണ്ടതല്ല. ചെല്ലൂ. എങ്കിലും അദ്ദേഹം/ഇന്നും നിന്നെയോതു തന്നെ തന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണ്.”

“എങ്കിൽ..... എനിക്കദ്ദേഹത്തെ ഉടൻ തന്നെ കാണണം. എന്റെ എന്റെ സുരോത്സർ അടുത്തു കൊണ്ടു പോകൂ.” ഡോക്ടർ അവളെ കാറിൽ കയറ്റി. കാർ അതിവേഗം ചിറപ്പുറത്തു.

ചങ്ങമ്പുഴ കവിതയിലെ വിഷാദാത്മകത

B. Vijayalakshmi

തീവ്രമായ സംവേദനക്ഷമത, കനത്ത പ്രതിഭാശക്തി, വലിയ ആശയങ്ങൾ, അവയെ ശക്തവും സുന്ദരവുമായി പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ്, വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുള്ള സൂക്ഷ്മമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം, വലിയ വികാരങ്ങൾ, വലിയ പ്രേമങ്ങൾ, വലിയ ദുഃഖങ്ങൾ, അതിലേറെ വലുപ്പമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം അന്യസം കരുത്തു നൽകിക്കൊണ്ടു ജീവധാരയായി പ്രവഹിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്നേഹമെന്ന മഹാശക്തി—ഇതെല്ലാമാണ് ഒരു മഹാകവി കണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശേഷസിദ്ധികളെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞതോടുകൂടി. മഹാകവി കളെ ഇത്രയധികം വിശേഷസിദ്ധികളുമില്ലെങ്കിലും ഇവയിൽ ചിലതെങ്കിലും സാധാരണ ഒരു നല്ല കവി കണ്ടായിരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായമാണെന്നിരിക്കെ ഇത് മനുഷ്യമനസ്സിനെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ, കരയിക്കുവാൻ ഒപ്പം അവന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ സ്വന്തം ദുഃഖങ്ങളായി കണക്കാക്കുവാൻ, അവന്റെ സകല ദുഃഖങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ അവനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു കവിയേയോ, കലാകാരനേയോ ആണ് എന്തുകൊണ്ടോ അതിനനുസരിച്ചു പോകുന്നത്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കവിയാണ് ഗാന്ധനമ്പുനായ ശ്രീ. ചങ്ങമ്പുഴ.

കൊടുത്തു സഹൃദയങ്ങളെ അനുകൂലിക്കൊണ്ടു നിറയുന്നവരാണല്ലോ കലാകാരന്മാർ. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നത് കവികളാണ്. അവിടെ, പലപ്പോഴും, ഭാഷ ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നില്ല; എന്തു പറയുന്നു എങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നതാണ് പ്രശ്നം. മാത്രമോ? പറയുന്നവ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ തങ്ങിനിൽക്കണം, തലമുറകൾ അതിനെ മാനിക്കാൻ തയ്യാറാകണം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാലാസ്വരൂപി മാത്രമേ വിശ്വാസ്യമാവുകയുള്ളൂ. സാധാരണസാഹിത്യത്തിൽ അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടവ വിരലെണ്ണിപ്പറയാൻ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ.

ഒരു നല്ല കവിത ജനസാമാന്യം അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു, കവിതയോടൊപ്പം കവിയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു, എന്ന കാര്യം സുവ്യക്തമാകണമെങ്കിൽ ആ കവികളെ എതിരാളികളുടെ സംഖ്യയും പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ കൈ മഹാനാരായ അധികം കലാകാരന്മാർക്കും ഈ ഒരു വൈതരണി കടന്നു പോകേണ്ടതായി വന്നിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. (ഒരുപക്ഷേ വിമർശക ശത്രുക്കളില്ലെങ്കിൽ പല കവികളും കലാകാരന്മാരും പ്രശസ്തിയുടെ പ്രകാശമേല്ലാതെ ഇരട്ടിൽ തന്നെ തപ്പിത്തടയുമായിത്തന്നെ നീക്കത്തോന്നുന്നു) കേരളത്തിൽ വിമർശകന്മാരുടെ നിശിത വിമർശനത്തിന് പാത്രമായൊരു കവിയാണ് ശ്രീ. ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.

നിത്യദുഃഖിതനും, നിത്യാനേഷിതനും, പരിവർത്തനോന്മുഖനും ആയ ആ കവിയു

സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ ചലനങ്ങൾക്ക് മനോഹരമായ രൂപമോ, താളമോ, വർണ്ണശാലിയോ, വികാരസാന്ദ്രതയോ

Fashions come to Karungal,

Visit

LIBERTY TAILORS

KARUNGAL.
K. K. DISTRICT.

Prop:- T. S. RAJAN

ടെ വിഷാദാത്മകത്വം നിറഞ്ഞ തരളമേഖല നമുക്കൊന്നു കാണുക:

ചങ്ങമ്പുഴ എന്ന പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതിന്റെ പിന്നിൽ വേദനയും, മാധുര്യവും, സംഗീതവും അലകളിളക്കുന്ന ഒരു ഹോസാഗ്രാത്തിന്റെ ഇരമ്പലും കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ അതു് ഏതോ തേന്മാവിന്റെ ശാഖയിൽ പെന്തിനിക്കൊണ്ടു് വിറ്റഴിയുന്നതിനോടുകൂടി വേദന നിറഞ്ഞ ആത്മഗീതം പോഴിക്കുന്ന ഒരു പുഷ്പലിനിയെയാണു് ഓർമ്മയിൽ കൊണ്ടുവരിക.

ചങ്ങമ്പുഴ എന്ന പേരിന്റെ പിന്നിൽ അലകളിളക്കുന്ന സാഗരം ദ്വൈസാഗ്രമാണു്. കായിലേയ്ക്കു് കടന്നുവന്നു് ഒട്ടങ്ങാ അമ്പലമുക്ക് അതുപോലെ തിരിച്ചുപോകുന്ന ആ അലയാലകളിൽ ദ്വൈഗീതം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കണ്ണീരും കയ്യുമായി അവ കടന്നുവരുന്നു. അതിലും കവിഞ്ഞു ദ്വൈതോടെ തിരിച്ചുപോകുന്നു.

മാതൃകാ ഭൂമിയിലെ ചവിട്ടിയെ തിടന്നു, ജനിച്ചവരിലെത്രയോ പേപ്പു് ജീവിക്കാനുപയോഗിക്കാതെ വിട്ടുപോയ സദാചരണത്തിന്റെ ഭവനത്തെ പൂജിക്കുക, അക്കൂടെ കാപട്യവും കവിയെ വേദനിക്കുന്നു. വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അതു വിട്ടുപോയവൻ കവി മടിക്കുന്നില്ല. എന്തിനാണിങ്ങുവൻ തകർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ അനാചാരങ്ങളുടെ നേർക്കുള്ള വെല്ലുവിളി എന്നുപോലെ അദ്ദേഹം പാടി. ആ ഗാനം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടു് ചിലരിൽ അതുണ്ടാക്കിയ പ്രതിബദ്ധി ഭീകരമായിരുന്നു. ആ ആഘാത പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ പലതരത്തിൽ ആളുകൾ വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴും ആ ഗാനം അവിരോധമായി കേൾക്കാമായിരുന്നു.

ജനസാമാന്യത്തിനു രസിക്കുന്ന പതിയെ ആഗമങ്ങളും ഗാനാത്മകമായ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു. ജനങ്ങൾ അതിൽ ആശ്ചര്യമായിത്തീർന്നുപോകുന്നില്ല. അവരുടേതായ പരാജയം

ബോധവും, പ്രതിമുഖ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിഹ്വലമായ കിനാവുകളും അദ്ദേഹം പിശ്ചിപ്പിച്ചു; അവരതിൽ ലയിച്ചു.

‘സ്വപ്നങ്ങളാണു സുഖം മനം, പൊള്ളിക്കുമ്പോൾ മിപ്രപഞ്ചത്തിലെ വാസ്തവങ്ങൾ.’

എന്നദ്ദേഹം പാടിയപ്പോൾ അന്നേ കായീരും കണ്ണങ്ങളിൽ ‘അതേ’ എന്ന ശബ്ദം തണിനിന്നിരുന്നു.

‘ഇനിയും വെളിച്ചം വരാത്തമട്ടി- ലിതളിൽ കിടന്നു ഞാൻ വീർപ്പുട്ടി എവിടെയുപോകും ഞാനെന്നുപെരു- മവനിയിലാണെന്നെയുമുരുകിപ്പോ?’

ചെയ്യാനെന്നുമില്ല, പ്രതീക്ഷിക്കാനെന്നുമില്ല; മനസ്സും പരിസരവും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമായപ്പോൾ ആ പരാജയബോധം വളർന്നു വളർന്നു അദ്ദേഹം വിലപിടിക്കുകയാണു്.

‘ഒരു മരതകപ്പച്ചിലക്കൊട്ടിലിന്റെ മരണശയ്യ വിരിച്ചു സലാക്കളെ വസുധയോടൊരുക വാക്കുചൊന്നിതാവനികയായി ഞാനല്ലം ക്ഷമിക്കണേ!’

ജീവിതത്തെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞ പരാജയബോധം മരണത്തെ മാടിവിളിക്കുകയാണിവിടെ.

ആർക്കുതന്നെ അതുകൊണ്ടു് സാഹിത്യരംഗത്തിനടുത്തു ചങ്ങമ്പുഴ ആർക്കുതന്നെ ചുട്ടുകരിയുന്നതിനുള്ള കാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങി. ഇവിടെ ആ വിഷാദാത്മകതയിൽനിന്നു വിലയിരുത്തുവാൻ കഴിയും. അതു പിന്നീടു മാറി. ഇവയുടെ യൊക്കെ സമ്മിശ്രവികാരം പ്രതിഫലിച്ചെന്നുപോലെ ലോകത്തെ ഒരു ചാരായക്കുടയായി രൂപണം ചെയ്യാൻ പോലും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. എന്നിന്നേയും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന വിപ്ലവത്തിൽ കതിർത്താണു് ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വി

ഷാദാത്മകത്വം. നിലവിലുള്ള അസന്തോഷം തദ്ദൃക്തം ഒരു നവലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വൈബൽ ചില കൃതികളിൽ കാണാം. ഒരു പുലരൽ പാടുന്നപ്പോൾ വളർന്നു വാഴ കലച്ച പാകമാരുപ്പോൾ, അതു വെട്ടിക്കൊടുക്കാനാണു് ഞാനിട്ടു മന്ദിയുടെ നേർക്കുള്ള ഇടവിവാളാണു്, ആ പുലയക്ഷിഭാണമോടുള്ളു -

‘ഇതിനൊക്കെ പ്രതികാരം, പെട്ടോതടങ്ങുമോ പതിയെ നിന്നു തൻ പിൻ മുറക്കാർ’

എന്ന വിപ്ലവാപവാതകങ്ങൾ സാന്നിഹിതം.

മനസ്സു് - ഹൃദയമുള്ളവർക്കു് ജീവിതം പറ്റാത്തതാണു് ഈ ലോകം എന്നു വിശ്വസിച്ചു കവി

‘കപടലോകത്തിലാത്താർമാരൊക്കെ ഹൃദയമുണ്ടായതാണെൻ പരാജയം’

എന്നു കറിച്ചുവെച്ചപ്പോൾ തന്നെ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സത്യം വിളിച്ചു പറയുകയായിരുന്നു.

ലഹരി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വേദനയിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ പേർലും കവി ആശിച്ചതു് തന്റെ ജീവനിലു നിന്നും ആ അവസരത്തിലും ഒരു മുരളിഗാനമൊഴുകണം, അതു് ജനഹൃദയങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഉന്നിറങ്ങി അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കണം എന്നതായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കരുണയും നിറഞ്ഞ പ്രേമാനുഭൂതിയും ഗീതായി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമസങ്കല്പങ്ങളെപ്പറ്റി വിഷാദാത്മകതയുടെ മനോഹരമായ പരിവേഷമുണ്ടാണു്.

‘മാമകാത്മാവിൽ നീയണിയിച്ച രോമ ഹസ്സുകളെക്കൊഴിയും എന്നുമാറിവിയം നില്ലണമെങ്കിൽ എന്തെവിട്ടു നീ പോകണം.’

അല്ല! ആലോചിച്ചാൽ ഇവിടെ ഹൃദയഹീനനായ ഒരു കാമുകനെയാണു്, തന്റെ പ്രണയിനിയു് ഹൃദയത്തിൽ നിത്യപ്രതിഷ്ഠ കൊടുക്കുന്ന ഹൃദയാലുപാവയ ഒരു കാമുകനെയാണു് കാണുക.

‘ശാലിനി’യിൽ നായിക സ്വന്തം കാമുകനെപ്പറ്റി എത്ര ആദരം ധീരമായ ഒരു മനോഭാവമാണു് പുലർത്തുന്നതു്.

‘ഒന്നുമെനിക്കുമൊന്നു ഊവലിത്തത്തിലെന്നെക്കുറിച്ചുള്ളൊരോർമ്മ മാത്രം മതി.’

‘ആശിരംഗനമാരൊത്തുചേർന്നു കാലവാലത്തിൽ നടുക്കുണു നില്ക്കിലും, തോന്നുതെപ്പൊഴിഞ്ഞുപോയാണോ മുഗ്ദ്ധ രാഗാർദ്ദു പിന്തെന്തെനിക്കറിയാം വീരോ’

കാമുകൻ തന്റെ പ്രണയിനിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു നോക്കുക.

‘നീ മാത്രമെന്നെ വിശ്വസിച്ചാൽ മതി നീറുല്ലെങ്കിലെന്നന്തരംഗം. വഞ്ചിക്കയല്ലിയേ നിന്നെ മാത്രം പ്രിയേ നെഞ്ചിടപ്പുറ്റു ഞാൻ വീഴുവോളം.’

തിവ്രമായ ദ്വൈതത്തിന്റെ പാരമ്യതയിൽകവി പലപ്പോഴും മരണം ആഗ്രഹിച്ചു പോകുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെ ആ സന്ദർഭവും, ഹൃദയം ദ്രവീകരണ സമർത്ഥമാണെന്നു കാണാം.

‘കാലവാതമടിച്ചെത്ര കോടി ശ്രീല പുസ്തകങ്ങൾ ഞെട്ടുറ്റു പോയി. പെട്ടിടാത്തതെന്നിനിയുമല്ലോ കഷ്ടമിരിക്കൊച്ചു നീർപ്പോളമാത്രം...’

‘നാകും, കാല്പനികോത്സവാങ്കി തലസൽക്കാനൽ ജലം, പിന്നെയെ-ന്തേകും- സത്യം, മനശ്ചരം ഊതിയരേന ഊട്ടോ ജയിക്കുന്നു നീ.’

"മരവിഷവാൻ വേണ്ടി ഞാനേവം ചരിക്കുന്നു
 മരണത്തിനുവേണ്ടി ഞാനേവം ജീവിക്കുന്നു."
 "പാരം സമന്വയം ചാരം, ചരിക്കുന്ന
 ചാരം ഗുഹാനം കരിക്കുന്നു ജീവിതം."

ഇവിടെ,

"മണിമുഴക്കം മരണാനന്തത്തിന്റെ
 മണിമുഴക്കം മറ്റും വരണം ഞാൻ"

എന്ന പാടിയ ഇടപ്പുള്ളിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വേഷൻ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം. മരണത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കവിയും അതിന്റെ പിന്നിൽ നിരത്തി വയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന കാരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. സ്വന്തം നിസ്സഹായത, നീതിക്കേട്, അസ്വസ്ഥതയുടെ നിരന്തരം വിജയ കോടി പാറിക്കുന്നത് ഇവ കവിയെ വേണിപ്പിക്കുന്നു.

സഞ്ജയൻ തുടങ്ങിയവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷാദാത്മകതയേയും ദുരന്തകഥാഭിരുചിയേയും നിശിതമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ വിഷാദാത്മകത ചങ്ങമ്പുഴയുടെ പരാജയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണം തന്നെയായിരുന്നതിനാൽ ആ വിമർശനത്തിൽ കഥയില്ല.

വിഷാദാത്മകതയിൽ മുക്കിയെടുത്ത വേദാന്തരസം രചനത്തിനൊക്കി കവി ചിലപ്പോഴൊക്കെ ആശ്വസിക്കുന്നതു കാണാം.

"ആ നല്ല കാലം കഴിഞ്ഞു,
 മനോഹരം-
 ഗാനം നിലച്ചു, പതിച്ചു യവനിക,
 വേദനിപ്പിക്കും വിവിധ സമൃതി-
 കരം
 വേദാന ചിന്തയ്ക്കൊരുങ്ങട്ടേ മേലിൽ
 ഞാൻ."

വീണ്ടും ആ കദന നദി എങ്ങോട്ടെന്നി
 ല്ലാത്തെ ഒഴുകുകയാണു്."

"സ്വപ്ന ശതങ്ങൾ തന്നസ്ഥി കർമ്മം
 ചിന്തിച്ചു
 തപസ്സുശാനമിന്നെൻ ഹൃദയം.
 ഞാനിരുന്നല്ലം കരയട്ടെനി നിന്നെൻ
 വീണ വായിച്ചു രസിച്ചു കൊള്ളു്."

കരളിൽ നിന്നാഞ്ഞു്, കരളിൽ പെന്തലിയുന്ന കണ്ണിരിൽ കലയും കവിതയും ഉണ്ടെന്നു് വിശ്വസിച്ചു കവി സ്വയം ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി പാടി, തന്നെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പാടി. പാടി പാടി തളുന്ന് അദ്ദേഹം രരിക്കലേഴുതി.

"അരുതിനിപ്പാടുവാൻ പാടിയിട്ടെന്താത്മമില്ലാത്തമില്ലേറ്റ പാടാൻ. കനക ദീപങ്ങൾ പൊലിഞ്ഞു പോയി കാണിക്കളൊക്കെപിരിഞ്ഞുപോയി. നിഴലും നിരാശയും നിരസവും നീറും ഹൃദയവും ബാക്കിയായി. അരുതിനിപ്പാടുവാൻ പാടുമൂലം മഖിലർക്കും ഞാൻ പൃഥ്വീശക്രവിയായി അന്തർക്ക നിന്നൊരു കാറ്റുവീശി അദ്ദീപനാളവും കെട്ടുവെങ്കിൽ"

താൻ കവിയായതു നിമിത്തം നിശിത വിമർശനങ്ങളുടെ അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ അന്തനിമിഷം സ്വയം ദഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹമെഴുതി.

"ഇവനെന്താ കവിപോലും --
 ആയിരിക്കാം
 ശിവശിവ ഞാനെന്നു കൊണ്ടു വീർപ്പു
 മുട്ടി.
 അവസരമിവനില്ല വിശ്രമത്തി-
 നവനിന്യെനിക്കിതൊരഗ്നികണ്ഡ
 മായി."

സ്വരരാഗ സുധയിൽ കൂടി, കനകച്ചിലകു കിലുകി കിലുകി, കാഞ്ചന കാഞ്ചി കലുകി കലുകി തൃത്തംവച്ചു വന്നെത്തിയ മുഴയായ കാവ്യദേവത കരളിന്റെ കരളിൽ എന്തൊരു വേദനയുടേതായ ദുഃഖസത്യങ്ങൾ ഒളിച്ചു വച്ചിരുന്നു എന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ നമുക്കെന്തുതം തോന്നാം.

"ആവതോളം ഞാൻ മരിക്കാൻ
 ശ്രമിക്കയാ-
 ണാ വിഷാദാത്മകഭൂതാനുഭൂതികൾ"

എന്നു് 'തപ്തപ്രതിജ്ഞ'യിൽ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി പറയുന്നുവെങ്കിൽ കൂടി അതേരീതിയിൽ ആത്മാവിനു തൃപ്തികരമായ വിധം അതനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുവോ എന്നുകാരു്യം സംശയിക്കത്തക്കതാണ്. കാരണം സ്വന്തം വിഷാദാത്മകതയിൽ നിന്നു് എത്രയോ പ്രാവശ്യം കവി പ്രപഞ്ചഹൃദയത്തിലെ ദുഃഖസത്യങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഞെട്ടിച്ചെല്ലുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു.....

"കഷ്ടമപ്പുണ്ണുത കൊണ്ടെന്നി
 ഞനെ
 കെട്ടിപ്പടുത്തതി ലോകം
 തൊട്ടുപോയാൽമതി കാലമക്കൈ
 കൊണ്ടു
 പൊട്ടിത്തകർന്നു വീഴാൻ."

"നാമാരു? നാളേയ്ക്കു നാമ്പറടി
 യേണ്ട
 നാലഞ്ചു നെല്ലോലമാത്രം."

"വേദനതോന്നും മനസ്സിനിക്കടുപ്പം
 വേദാന്ത ചിന്തയ്ക്കു പോയാൽ"

എന്നിങ്ങനെ പലതവണ സ്വന്തം വിലാപത്തിനു വിരാമമിടുകയും, വീണ്ടും പലതവണ അതിനേക്കാൾ പതിന്മടങ്ങു ശക്തിയോടെ വിഷാദാത്മകതയുടെ കല്ലടുകളിറങ്ങി അലയടിക്കുന്ന ദുഃഖസാഗരം

ത്തിൽ നിന്നിത്തളുന്ന് ഹൃദയം പൊട്ടുമാറു് ഉച്ചത്തിൽ വീണ്ടും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കേൾക്കാം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർഭങ്ങളായ ആശയങ്ങളധികവും വിഷാദാത്മകതയിൽ മുക്കിയെടുത്തവയായിരുന്നു. ഗാനഗന്ധർവ്വനായ ഈ കവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ ചുരുക്കത്തിൽ ചങ്ങമ്പുഴ എന്ന പേരു കേൾക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ വേദനയുടെ കമിളകും ഊളിയിട്ടു പൊങ്ങിവരുന്നതായനുഭവപ്പെടുന്നു. ഇക്കാര്യം പല്ലം നഖവും ഉപയോഗിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തിരുന്ന ശത്രുക്കളായ വിമർശകന്മാർക്കുപോലും ഒരുപക്ഷെ അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കാം.

മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ലോലതന്ത്രികളെ സ്തർശിക്കുവാനും അവയിൽ അനരണനമുണ്ടാക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ കവിതകളെഴുതാൻ ചങ്ങമ്പുഴ പ്രചോദനം നൽകിയതു് ഒരു പക്ഷെ തന്റെ വേദനയിൽ കതിർന്ന അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയാകാം.

"നോവു തിന്നും കരളിന്നേ പാടുവാ
 നാവു
 മുഖമധുരമായാർദ്രമായു്"

എന്നു് മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പു പറഞ്ഞുവെച്ചതു് ചങ്ങമ്പുഴയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം വളരെ അർത്ഥവത്താണ്.

RETNA STORES
STATIONERS & PAPER MERCHANTS
 Monday Market, Neyyoor P. O., Kanyakumari District.

All kinds of Papers, Terline Cards, Cheque Papers, Duplex Art Papers, Straw Boards,
 Litho Cards & Papers, Inland Letters, Cutting Cards, Marriage Screen Cards,
 Marbles, Envelops, Calico, "Southport" Printing Inks etc.

are available here at moderate rates.

Use always "RETNA NOTE BOOKS."

Proprietors:- P. JOHN BOSCO & BROS.

Tel. Grams: 'NARAYANS'

Phone: 23

SREEDHAR CHIT FUND

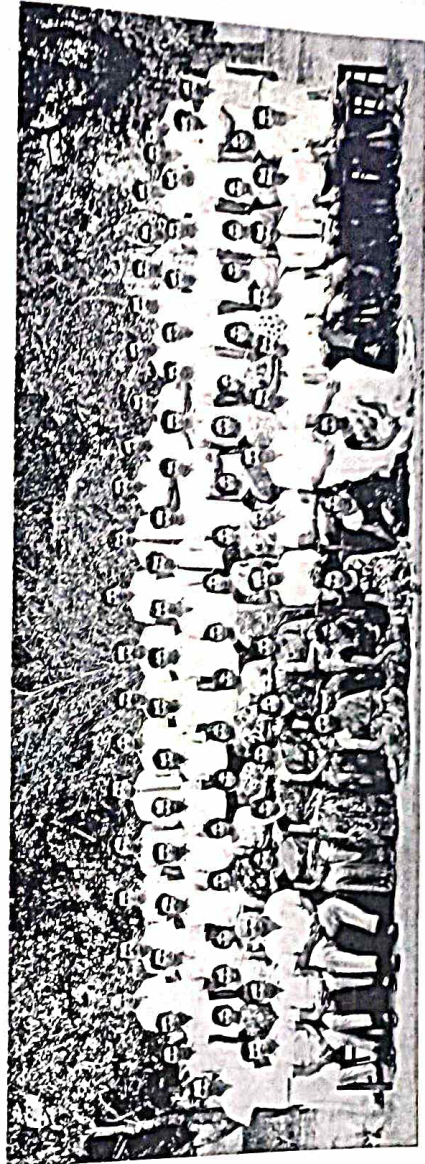
MECKODE, KALIACKAVILA P. O.
 KANYAKUMARI DISTRICT,
 TAMIL NADU.

(Estd: 1952)

ഞങ്ങൾ 30 മാസം കൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്ന ഒരു മാസച്ചിട്ടി
 1972 ജനുവരി മുതൽ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

വിവരങ്ങൾക്ക് നേരിൽ സമീപിക്കുക.

Prop: N. Sadasivan.

STAFF AND TRAINEES 1971-1972.

WHO-IS-WHO

1. R.A. Abraham Babu, Tharavilai, Thickenamcode P. O.
2. A. Augustin, Mananthottam, Vellicode, Mulagumoodu P.O.
3. S. Antony Xavier Irudayaraj, Ananthankal Rd., Kurisadi, Nagercoil.
4. P. Appathurai, Ottayal Vilai, Cape Comorin.
5. J.T. Dharmanayagam, Moovattumugam, P.O. Attoor.
6. V. Easwaraprasad, Madhava Vilas, Kuttakkarai, Thuckalay P. O.
7. K.C. Gomany, Elanthuruthy, Thickerichi P.O., K.K. Dist.
8. S. Lawrence, St. Compound, Karuma Vilai, Karingal P.O.
9. C. Padmanabhan Nadar, Muringa Vilai, Rajakkamangalam P.O.
10. P. Perumal Nadar, Pottalkulam, Alagappapuram P.O.
11. P. Rajasundaram, Kokkikattu vilai, Karingal P. O.
12. N. Ramachandran, Mekkattu vilai Bunglow, Meenachel, Kaliakkavila P. O.
13. C. Sanantharaj, Pandivilai, Karingal P. O.
14. M. Sankaranarayana Pillai, Chiramatom, Alakiapandiapuram P. O.
15. S. Seetharamakrishna Pillai, Eastern St., Eraniel, Neyyoor P. O.
16. C. Sivathanu Pillai, Chumaithanki St., Vadivceswaram, Nagercoil.
17. M. Sukumara Chandra Dhas, Vednatha Street, Nagercoil.
18. S. Syamalakumar, Lalitha Sadanam, Thickerichy, P. O.
19. P. Devaky Amma, Mannu Veettil, Thumpamon, Kulanada P. O.
20. T. Elsie Paupa, Perinapuram, Karangadu P. O.
21. P. Hepzi Bai, Kollanvettil Vilai, Keezhmidalam P. O.
22. P. Rugmini Devi, Karavellil Vadakkethil, Krishnapuram, Kayamkulam.
23. E. Nagaramma, Yelakkara Puthen Veedu, Mele Nakakuzhi, Neyyoor P. O.
24. B. Sarojini Amma, Puthen Vila Veedu, Vadasserikonam, P. O. Varkala.
25. A. Albert Raj, I. C. Bunglow, Attoor.

26. M. Arumughaperumal Pillai, South St., Chiramatom, Azhakiapandiapuram P. O. Via. Nagercoil.
27. S. Balachandran, Avaraikulam P. O., Kavalkinar, Via. Tinneveli.
28. B. Madaswamy, Ezhava Ammal koil St., Kottar, Nagercoil.
29. R. Mukundan, Plavila Veedu, Attoor.
30. A. Paulraj Nesamoni, Karavilai, Attoor.
31. C. S. Rajamanoharan, Rajam Bhavanam, Vaithianathapuram, Kottar, Nagercoil-2.
32. P. Rajaselvin, Tharavilai Thickenamcode P. O.
33. M. Sivathanu Pillai, Kakkumoor, Suchindram P. O.
34. J. Vedamonickam Retna Pandian, Edayankulam P. O. Via. Cheranmagandevi.
35. L. Baby, Kuzhivilai, Kuzhinjanvila Veedu, Methukummal P. O.
36. R. Baby, Mekkatuvila Puthen Veedu, Meenachel, Kaliakkavila P. O.
37. K. Bhagavathy Ammal, Puthen Veedu, Puliyoorkurichi, Thuckalay P. O.
38. N. Clarammal, Maonaravila veedu, Thrithuapuram, Kuzhithurai P. O.
39. S. Esther Bai, Nullivila Veedu, Kanjiracode P. O.
40. R. Florence Rajini, Thottam, Kanjikuzhi P. O. Via. Palliyadi.
41. K. Gomathy, South Car Street, Suchindram.
42. V. Jothi Chandra, Keerankulam, Azhakiapandiapuram P. O.
43. J. Leela, Kovilvilakathu Veedu, Edatheruvu, Kuzhithurai P. O.
44. C. Mercy Bai, Kalivilai, Pacode P. O.
45. M. A. Naseema, 2/12, Perumal Kulam St., Kottar, Nagercoil.
46. S. Packialekshmi, Vellamadam, Nagercoil - 2.
47. A. Panchali Amma, Koyikavilakathu Veedu, Thiruvattar P. O.
48. A. Santhakumari, Padmavilas, Viricode P. O. Via. Martandom.
49. A. Sreedevi Amma, Sreerangam, Sasthankara, Colachel P. O.
50. T. Stellai, Valiavectu Vilagam, Kappiyara P. O.
51. L. Calvin Arumai Lawrence, Munchira, Puthukkadai P. O.
52. A. Chellaswamy, Vellivilagam, Viricode P. O.
53. S. Dharmaraj, Devicode, Udayamartandom P. O.
54. R. Gangadharan Nadar, Parakonam Veedu, Chenkal P. O.
55. S. Imanuel Albert, Bheema Nager, Thiruppathisaram P. O.
56. N. Kesava Pillai, Kanchicode Veedu, Anducode P. O.
57. N. Moni, Chalian Vilai, Martandom P. O.
58. P. Palaniyandi, Mudaliar South St., Kottar, Nagercoil.
59. P. Paul Pandian, Chathanvilai, Ammandivila P. O.
60. M. Ponnu Pillai, Elanthavilai, Kappiyara P. O.
61. K. Rajagopalan, Panavila Veedu, Nalloor, Martandom.
62. N. Shaik Majeeth, Mosque St., Madhavalayam, Thovala P. O.
63. T. Thangamoni, West Dharmapuram, Eathamozi P. O.
64. K. Thankappan, Karamoodu Vila Veedu, Cherupaloor P. O.
65. S. Alphonsal, Koottaplavila, Paloor, Karingal P. O.
66. S. Lakshmi, Jllathar Street, Aramboli P. O.
67. S. Rajaretnam, Kandankonam, Keralapuram P. O.
68. K. Retna Bai, Karivilai, Kuttacaud, Veeyannoor P. O.
69. K. Sumathikutty Amma, Kusuma Vilasam, Vinobhanikethan P. O. Nedumangad.
70. B. Vijayalekshmi, Parvathi Vilas, Vellamcode, Chitharal P. O.

